No 2657 Zaterdag 2 Februari 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.– bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S. Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.–
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Mexico en de beschaafde wereld.

Het is alleen in de pers van de achterbuurten, dat men zo nu en dan wel eens stemmen hoort opgaan tot verdediging van wat een kliek Godsdiensthaters in Mexico uitvoeren.

Een gedeelte van de liberale wereldpers zwijgt wel en laat geen enkel woord van protest horen tegen het onrecht wat de katholieken wordt aangedaan: maar ze heeft toch nog wel zoveel falsoen, dat ze niet de regeerders van dat ongelukkige land durft verdedigen.

Men moet toch ook wel tot een zeer lage trap van beschaving zijn afgedaald, als een dergelijke persoon tenminste ooit beschaving gekend heeft, wanneer men durft goed te keuren de methodes, waartegen de bond van academici in Mexico een manifest heeft uitgevaardigd.

Dit manifest door heel het land verspreid bij gelegenheid van de ambtsaanvaarding van den nieuwen president Cardenas, heeft, naar de „N. C. W. C. News Service" onder alle klassen der Mexicaanse bevolking grote instemming gevonden.

Het manifest vangt aan met de verklaring, dat de studenten naar de collegezalen zijn teruggekeerd, wijl „het ons nutteloos schijnt, een ongewapende jeugd prijs te geven aan de bajonetten der politie."

De Studenten zijn echter geenzins van plan den strijd te staken. Zij wijzen er met nadruk op, dat zij vrij zijn van z.g. „clericale druk of invloeden" en dat zij van iedere politieke partij onafhankelijk staan en slechts hun universiteit behoren en als academici optreden. Te feller klinkt daarom in de oren van het Mexicaanse volk het striemend protest, dat zij in hun manifest uitbrengen, tegen de dictatuur van generaal Plutarco Elias Calles, den Godshater en geloofsvervolger.

„Indien wij", aldus in het schrijven der studenten, „gevochten hebben tegen de wijziging van art. 3 der grondwet (door dit amendement werd de socialistische school ingevoerd. Red. Amigoe) dan geschiedde zulks niet wegens de socialiseringstendenzen van het nieuwe wetsartikel, doch wegens de morele en intelectuele impotentie dergenen,(waaronder de ministers o.a. Portes Gil) die deze wetwijziging hebben doorgedreven onder de druk van generaal Plutarco Elias Calles, den meest markanten bourgeois-kapitalist in Mexico, wiens rijkdommen en levenswijze de meest cynische en grofste negatie zijn van het socialisme, dat hij predikt, en van de revolutie.

Het laat de hogeschoolstudenten koud en vrees bozemt het hun helemaal niet in, als Calles en zijn kliek, ter verzekering van hun precaire positie van socialistische millionairs, hun demagogische toevlucht nemen tot het organiseren van demonstraties, zoals den 28sten October jl. te zien waren, waarbij uitsluitend staatsambtenaren onder dreiging met ontslag en arbeiders en boeren onder dwang hunner vakbonden, de straat werden opgejaagd, om voor de regering te demonstreren".

Met herziening van art. 3 der grondwet heeft men in werkelijkheid", aldus nog in het studentenmanifest, „slechts de aandacht van de massa van den financieel zoo bevoorrechten roden Calles willen afleiden en hem in het hoog der proletariërs als den ontwerper der radicaalste leer met een aureool willen omgeven."

Aldus de academici in Mexico, die toch wel beter van de toestanden op de hoogte zijn, dan welke politieke beunhaas ook.

Tal van niet-katholieke bladen, vooral in de Ver. Staten beginnen echter in de laatste tijd het neutrale standpunt te verlaten.

Volgens berichten uit de Ver. Staten worden daar de gebeurtenissen in Mexico met bezorgde aandacht gevolgd. Ook de niet-katholieke grote bladen verbergen die bezorgheid over de ontwikkeling van de geloofsvervolging in Mexico geenszins. Een deel der pers vreest echter voor alles een noodlottigen invloed van het regeringsoptreden op de economische ontwikkeling van Mexico, „waarbij de Verenigde Staten vóór alles geinteresseerd zijn". Andere bladen zien in de Mexicaanse godsdienstvervolging tenslotte de vernietiging van alle reële grondslagen ener democratische regering, zoals de Amerikanen zich die denken.

Tal van mass-meetings hebben in de laatste maanden plaats gehad. Op een dezer protesteerden 500 geestelijken, op vijf na allen niet-katholieken. Dergelijke protestmeetings van Joden — Methodisten en Katholieken hadden plaats in Detroit, Brooklyn, New-York en andere plaatsen; en onlangs is deze actie aangevuld met geregelde voordrachten over alle katholieke zenders. Wat het gevolg hiervan zijn zal wachten wij met spanning maar ook met vertrouwen af, indachtig de woorden van den groten bekeerling Chesterton, aan het adres der kerkvervolgers

„Zij mogen de Godsdienst blijven beoorlogen; maar het zal een strijd zijn zoals hun oorlog tegen de natuur; als hun oorlog tegen het natuurschoon; als hun oorlog met het firmament. „Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar Mijne woorden zullen niet voorbijgaan." Zij zullen de Kerk bespieden, om te zien of zij niet struikelt: zij zullen haar bespieden, om te zien of zij zich niet vergist: maar ze zullen ophouden haar te bespieden, om te zien of zij niet sterft. Spontaan, zelfs onbewust zullen zij in hun eigen onuitgesproken verwachtingen in vervulling doen gaan, wat in die verbazende profetie ligt opgesloten; zij zullen vergeten nog langer uit te zien naar de vernietiging van wat zo dikwijls tevergeefs vernietigd is; en instinctmatig zullen zij leren nog eerder te verwachten het komen van de komeet of het bevriezen onzer planeet".

Wie de ijdelheid der wereld niet ziet of begrijpt moet zelf wel zeer ijdel zijn.

Wat zou de geest der wereld vermogen, als overal de waarheid heerste? Niets.

Minister Colijn over de vraagstukken van de dag.

De vooruitzichten voor 1935. Verdere aanpassing van lonen en salarissen.

De parlementaire redacteur van het Hdbl. heeft met de ministerpresident een onderhoud gehad over de vraagstukken van de dag.

De eerste vraag was: Wat zijn de vooruitzichten voor het jaar 1935.

De voorzichten voor 1935.

Als ik het vorig jaar gezegd heb, dat er niet veel lichtpunten waren, durf ik nu wel te zeggen, dat ik nog heel wat donkerder punten zie. De ervaringen in de loop van dit jaar opgedaan met het betalingsverkeer tussen de verschillende landen doen vrezen dat het internationale goederenverkeer nog meer beperkt zal worden dan in de loop van '34 het geval is geweest. De clearing met Duitsland heeft de tendenzen in die richting reeds duidelijk gedemonstreerd. En nu ook Italie met beperkende bepalingen inzake het geldverkeer een aanvang heeft gemaakt, ligt de vrees voor de hand, dat ook daar de moeilijkheden er zullen toenemen dan afnemen. Ik stel deze economische factoren zo op de voorgrond, omdat wij daarmee in het hart van onze moeilijkheden zitten. Het is de afsnoering van het internationaal goederenverkeer, dat de hoofdzaak is van de moeilijkheden, waarin de wereld — en ook Nederland zich bevindt. En daarom ligt het vermoeden voor de hand, dat nieuwe, verdere inkrimping van het internationale goederenverkeer ook grotere moeilijkheden met zich brengen zal. En daar de inkrimping van het goederenverkeer, behalve met allerlei andere barrieres ook in verband staat met de betalingsmoeilijkheden en die betalingsmoeilijkheden eer groter zullen worden dan dat zij zullen afnemen, kom ik tot de conclusie, dat in het jaar 1935 eerder verzwaring dan verlichting van druk ons te wachten staat.

Het aanpassingsproces.

— In hoeverre acht u het aanpassingsproces aan de gewijzigde omstandigheden vertrokken? In welk opzicht en op welke wijze zal verdere aanpassing moeten plaats vinden?

— Algehele aanpassing bij de gewijzigde wereld-structuur acht ik voor de landen van West-Europa uitgesloten. Die aanpassing wordt door allen gezocht in de verzorging van de binnenlandse markt, met het gevolg van verdere inkrimping van het internationale goederenverkeer. En daarin slaagt geen enkel der West-Europese landen. Allerminst Nederland, dat in zo sterke mate van de uitwisseling van goederen en de daarmee verbonden scheepvaart voor zijn welvaart afhankelijk is. Natuurlijk is wel een zekere aanpassing van het bedrijfsleven mogelijk. En daartoe wordt men dan ook gedwongen, al moet men zich niet inbeelden, daardoor de vroegere graad van welvaart te herwinnen.

Tot het aanpassingsproces behoort natuurlijk ook de verdere aanpassing van lonen en salarissen in de overheids- en andere beschutte bedrijven — voor zover dit nog niet voldoende geschied is — bij het algemeen gedaalde welvaartspeil van het gehele volk. Ook verschillende vaste lasten, die niet meer in overeenstemming zijn met de huidige toestand, zullen moeten worden verlaagd. Ik doe, geloof ik, beter op de détails hiervan thans niet in te gaan, aangezien de regering bezig is hieromtrent plannen uit te werken.

De nationale samenwerking.

— Is Uwe Excellentie van mening dat evenals bij het optreden van het huidige kabinet, ook thans nog iedere toespitsing van politieke tegenstellingen vermeden moet worden?

— Een oplossing van de economische moeilijkheden, waarin we verkeren is uitgesloten, indien dit gepaard zou gaan met herleving van de politieke tegenstellingen, zoals wij die vroeger kenden. Daaruit volgt dus, dat ik van oordeel ben, dat ook thans het vermijden van toespitsing van politieke tegenstellingen nog even noodzakelijk is als bij het optreden van het huidige kabinet. Zelfs kan men zeggen, dat de sedert dat optreden verscherpte economische moeilijkheden zulks nog meer noodzakelijk maken dan in Mei 1933.

Onze nationale luchtvaart.

Minister Colijn verklaarde een onverwoestbaar geloof te bezitten in de toekomst van het luchtverkeer. Wanneer men met name op de route naar Indië de grond- en signaaldienst verder ontwikkelt, zie ik de tijd niet verre meer, dat men met grote vliegtuigen en drie piloten, die wacht lopen op de wijze van de scheepsofficieren, dag en nacht doorvliegt naar Batavia en de afstand Amsterdam-Batavia tot ongeveer 2 maal 24 uur terugbrengt.

Lichtpunten in de wereldcrisis?

— Zijn er lichtpunten in het verloop van de wereld-crisis? Is Uwe Excellentie van mening, dat de internationale ontwikkeling zich beweegt in de richting van spanning of ontspanning?

— Economisch zie ik in het verloop van de wereldcrisis nog geen lichtpunten. De verwarring op monetair gebied is nog steeds een belangrijke hinderpaal om te komen tot grotere vrijheid in het goederenverkeer. Maar het omgekeerde is evenzeer juist, omdat het de toeneming van welvaart tegenhoudt. De inwerking van de twee factoren op elkander is uitermate ingewikkeld en verschilt van land tot land. Maar mijn overtuiging is, dat al zal men hier en daar door betere aanpassing van het bedrijfsleven wel enige verbetering kunnen zien optreden, van een terugkeer van algemene welvaart in Europa geen sprake zal kunnen zijn, zolang de boeien waarin het bedrijfsleven nu gekneld is, niet verbroken worden.

Natuurlijk oefent ook de politieke toestand invloed uit. En ofschoon ik geen direct oorlogsgevaar ducht, ben ik toch van mening, dat de politieke spanningen nog niet dadelijk zullen verdwijnen. Het verleden met zijn vele fouten kan niet op een abrupte wijze terzijde worden geschoven. Slechts langzaam aan kan men hopen, dat het beter inzicht zal gaan zegevieren. Meer voor wat het jaar 1935 betreft, zou ik daarop nog geen uitzicht durven openen.

Ongevallen regeling.

Deze week is door Z. Exc den Gouverneur aan de Raad ingediend een ontwerpverordening „houdende vaststelling van de verplichting des werkgevers tot en van de aanspraken van den in bepaalde bedrijven door eenig beroepsongeval of ziekte getroffen arbeider op schadeloosstelling."

We hebben dan hier voor ons de wet, waarnaar reeds lang is uitgezien en meer dan een keer om gevraagd is.

Algemeen, zegt zeer terecht de Gouverneur in de toelichting, is de stelling aanvaard, dat het risico der gevaren in de bedrijven, ook door die bedrijven moet gedragen worden.

Tot nu toe werd op Curaçao — wettelijk althans — dit risico door de arbeiders gedragen.

Waarom een ongevallenverzekering op Curaçao niet doenlijk is, wordt door den Gouverneur op zeer aannemelijke gronden duidelijk gemaakt.

Onze gezagsdrager heeft daarom in het algemeen belang gemeend het bereikbare te moeten entameren en een regeling voorgesteld, waarbij de werknemer wel niet de voldoening zijner aanspraken wordt gegarandeerd, maar wel het recht op en dus een vordering ter verkrijging van uitkering voor schadeloosstelling voor de gevolgen van een bedrijfsongeval wordt toegekend.

Het is aan de bedrijven zelf overgelaten of zij hun risico zelf willen dragen, dan wel of zij dit door betaling van een premie, willen doen dragen door een verzekeringsmaatschappij.

De Gouverneur heeft gemeend geen voorstel te moeten doen, om aan de bedrijven ter nakoming van hun ver-

Het Collegium Neerlandicum.

II.

Zinstorende corrigenda in het vorige artikel van Zaterdag 26 Januari 1935.

pag. 1. 4e kol. 2e alinea 4e regel.

lees: rondzendbrieven van onderwijzer. de „Rotterdamsche Onderwijzer."

pag. 2. 5e kol. 4 alinea, 4e regel.

lees: en waarschuwt de ouders tegen het schijnbaar schoone en uitlokkende van de *vele*, zeer *vele* beloften, voorkomende in de prospectus van het Collegium Neerlandicum.

Lezen we nu met de nodige correctie, wat van den Bosch over deze reis in „De Vacature" vertelt:

Op een zonnigen dag in Mei van het jaar 1866 kwam aan de Boompjes een gezelschap bestaande uit familieleden en vrienden van het onderwijzersgezin bijeen om het bij het begin van de groote reis, die 3 maanden zou duren, uitgeleide te doen.

Het schip waarmede de reis werd ondernomen, heette „De Raphael" metende 94 last 178 tonnen en gebouwd in 1857. Het was een zoogenaamde brik met twee groote masten en een kleine op het achterschip en was destijds ingeschreven bij het College Zeemanshoop te Amsterdam. Behalve de kapitein en de 1ste stuurman bestond de bemanning uit 8 matrozen, een kok en een kajuitsjongen, die voor hofmeester speelde. De lading bestond uit levensmiddelen. Terwijl men de laatste toebereidselen voor het vertrek maakte en het nodige proviand en eenige vaten water benevens een paar levende schapen en kippen werden ingeladen, had het gezelschap gelegenheid het schip te bezichtigen en zich erover te verwonderen, hoe het mogelijk zou zijn gedurende de drie maanden, dat de reis duurde, in een zoo kleine notedop den grooten Oceaan over te steken, terwijl men zich met zeer weinig ruimte moest tevreden stellen.

Vergelijkt men daarbij de wijze, waarop thans op onze groote Oceaanstoomers de overtocht naar Oost- of West-Indië wordt gemaakt en de luxueuse leefwijze, die zonder overgang aan de vaak uit eenvoudige kringen komende jonge menschen wordt opgedrongen, dan beseft men eerst recht welke buitengewone veranderingen in het reizen op zee in ruim een half eeuw zijn gekomen.

Dit gezin althans, dat bestond uit man, vrouw en twee meisjes van 8 en 12 jaar, moest zich vaak bij slecht weer den geheelen dag in een kajuit van 4 bij 3 meter behelpen.

Volgens een beschrijving in een omzendbrief van dezen onderwijzer aan zijn broers en zusters in Holland, grensden aan deze kajuit eenige slaapruimten, één voor man en vrouw, een voor de beide meisjes met kooien boven elkaar, een klein kastje in de eene en een balk met waschgerei in de andere hoek, een voor den kapitein en een ingericht als bergplaats voor proviand.

In het midden van de kajuit tegenover de trap, die naar dek voerde, stond de tafel, waarboven zich een glazen lantaarn bevond. Om de tafel stonden een bank en een paar koffers als zitplaatsen. Als de tijd van eten daar was schaarden zich de passagiers benevens kapitein en 1ste stuurman, die op vouwstoeltjes zaten, om deze tafel en werd het eten door den kajuitsjongen uit de kombuis van dek gehaald en naar beneden gebracht; hij zelf ging dan op de trap zittende zijn portie verorberen. Het eten werd in groote kommen opgediend, die door middel van een vernuftig samenstel van latten stevig op de tafel werden vastgezet. Ieder van de aanzittenden kreeg een kleinere kom en moest die tijdens het eten vast blijven houden. De maaltijden boden weinig afwisseling. 's Morgens gort met boter en stroop, daarna witte of grijze scheepsbeschuit met thee. Deze scheepsbeschuit werd in den hoek van de kajuit in twee groote tonnen bewaard, waaruit de kinderen zooveel ze wilden als uit een koekjestrommel mochten snoepen.

Om half twaalf, als het scheepsvolk voor de oorlam bijeen kwam, werd aan de passagiers koffie gebracht met suiker, natuurlijk zonder melk. Om 12 uur bestond de maaltijd uit scheepsbeschuit met kaas en soms met haring.

Het middageten bestond uit erwten of boonensoep, soms uit grauwe erwten met spek, gezouten vleesch of worst, sommige dagen uit rijstsoep.

Vrijdags had men in verband met de katholieke bemanning een vastendag-menu en wel soep van parelgort, pruimen, rozijnen en bessensap, waarna stokvisch werd gegeten met aardappelen mosterdsaus.

De kok wisselde het menu wel eens af met rijst met krenten of pannekoek met stroop.

Hoe deze vernuftiging het klaarspeelde om vaak bij ruw weer dit alles in het kombuis van 2 bij 2 meter klaar te maken bleef een raadsel.

Werd het weer te ruw, dan bleef al 't warme eten achterwege, en hield men zich aan permutaties en combinaties van scheepsbeschuit.

De kippen, die voor de Zondagsche kippensoep dienen moesten, waren aan dek onder de banken ondergebracht, aan de kanten door gaas afgesloten. Wilden de kinderen zich een oogenblikje verpoozen en gingen ze op de banken zitten, dan begonnen de kippen in hun te kuiten te pikken, zoodat ze blij waren toen tijdens een storm de kippen overboord gingen. Helaas gingen ook de schapen en eenige watervaten denzelfden weg, hetgeen zooals begrijpelijk, groote moeilijkheden met zich bracht.

Het schip was na dezen storm die 's nachts begon, tamelijk ontredderd — met mannenmacht werd gewerkt om het beschadigde te herstellen, zoo goed en zoo kwaad als als het ging. In de kajuit was alles dooreen geworpen, de inhoud van de provisiekast inclus.

Nu de angstige oogenblikken achter de rug waren bleek de storm een welkome afwisseling geweest te zijn op de lange saaie reeks van dagen zonder veel vertier. Een domino- en damspel en handwerken moesten de 90 dagen in de eindigheid van lucht en water vullen. Slechts zelden ontmoette men een schip.

Enkele weken na den storm kwam plotseling land in zicht; het bleek het eiland St. Thomas te zijn, waar men eenige dagen op de reede in quarantaine moest blijven, alvorens naar Curaçao door te zeilen, waar men 10 dagen later aankwam.

Van de aankomst van de schepen werd op het Fort Nassau door een kanonschot aan de bevolking kond gedaan; de nationaliteit werd door

plichtingen, een zekerheid te stellen. Maar zou de praktijk een garantie als noodzakelijk uitwijzen, dan is zij bij wijziging er altijd nog in te brengen.

Hiervan zullen we goed nota moeten nemen.

Het genoemde ontwerp is een navolging van hetgeen enige jaren geleden in Ned-Indië is ontworpen en is feitelijk een toepassing van het Engelse stelsel van ongevallenregeling. We kunnen dus aan dit ontwerp veilig de belangen van onze arbeiders toe vertrouwen.

Het ontwerp is bovendien zeer overzichtelijk.

Na inleidende bepalingen ter verklaring van de termen bedrijf. werkgever, arbeider, loon enz. bevat artikel 3 en 4 de uitkeringsplicht. Dit artikel bevat de grondslag der gehele regeling en drukt uit, dat de door een ongeval getroffen arbeider op kosten van het bedrijf moet worden schadeloos gesteld.

Wat nu een gunst is van enkele werkgevers, wordt door deze bepaling een verplichting van allen.

Verder heeft het ontwerp het over de uitkeringsplichtige bedrijven, over de schadeloosstelling, over de aangifte en onderzoek van de gevallen; over beroepsziekten en strafbepalingen.

In een vluchtige beschouwing van het nieuwe wetsontwerp voldeed het ons zeer. Mochten bij nadere beschouwing andere inzichten naar voren komen dan komen we hierop nog wel later terug.

We juichen in alle geval deze nieuwe sociale voorziening van harte toe en we achten ons verplicht hier een openlijke erkenning te doen van de waarheid, dat in de jaren van het bestuur van onzen huidigen bewindsman Curaçao in wettelijke voorzieningen tienmaal meer en grotere vorderingen maakt dan in vroegere bestuursperioden.

De suppletoire Begroting.

Aan de door den Gouverneur aan de Raad gerichte Memorie van Antwoord ontlenen wij:

Per 31 December 1934 bedroeg de schuld van dit gebiedsdeel aan Nederland nog f. 2.200.000.—.

Per ultimo December 1934 was circa 20% van de kohieren Inkomstenbelasting 1934|35 ingevorderd. Het overeenkomstig percentage voor het belastingjaar 1933|34 bedroeg ultimo December 1933 circa 47%.

Door de ambachtschool is slechts verzocht de subsidie met f. 3500,— te verhogen. Dat de school met een tweede afdeling voor metaalbewerking zal worden uitgebreid, was het Bestuur niet bekend, evenmin derhalve, dat de aangevraagde subsidie-verhoging van f. 3500,— niet voldoende zou zijn.

Voor opleiding in Nederland voor de politie zijn zes candidaten aangenomen, welke opleiding 1 Februari 1935 alhier zal aanvangen.

Voor loods wordt thans een Curaçaoenaar in Nederland opgeleid, terwijl binnenkort de opleiding van een ander Curaçaoenaar alhier een aanvang zal nemen.

Thans worden de wijzerplaten, waarop het ogenblik van de brugsluiting wordt aangegeven door iemand bediend, die f 3 — per dag aan loon geniet. Deze dienst is van 6 uur voormiddag tot 6 uur namiddag. Na 6 uur namiddag worden de wijzerplaten niet meer verzet. Teneinde nu te bereiken, dat met zoo min mogelijke kosten voor het Gouvernement de uren van brugsluiting steeds kunnen worden aangegeven, komt het noodzakelijk voor deze wijzerplaten te electrificeren; alsdan wordt de beambte, die thans deze wijzerplaten bedient, overbodig. De electrische klok alsmede het „Neon"-stopsignaal zullen van het havenkantoor uit worden bediend, Met „Neon"-stopsignalen zijn bedoeld signalen, welke verlicht worden en gelijktijdig het woord stop te lezen geven.

Het kantoorgebouw van St. Eustatius, waar alle Gouvernementsdiensten zijn ondergebracht, is een bouwvallig houten gebouw op stenen fundering welk gebouw niet meer gebruikt kan worden, Met gebruikmaking van de bestaande fundering zal een nieuw gebouw van iets grotere afmetingen worden gebouwd. Het aangevraagde bedrag zal daartoe benodigd zijn.

Met het tot dusverre toegestane krediet voor de bouw van het krankzinnigengesticht zal kunnen worden volstaan. De behuizing van 180 patiënten en 26 verpleegsters kon niet met aanzienlijk mindere uitgaven worden bereikt.

In het Leprozengesticht zullen in het belang van de hygiëne de wanden dienen te worden betegeld. Verbetering van de dokterskamer ligt in het plan.

Het vliegveld Hato, heeft in totaal bijna f 10 000,— gekost.

De maatregel om thans het verpleeggeld met een gering bedrag te verhogen strekt zowel ter voorkoming van een deficit in de toekomst als wel om het Leprozengesticht in staat te stellen in het verleden aangedane schulden af te lossen.

De Gouvernementsmiddelen.

Het jaar 1934 is financieel geen ongunstig jaar geweest.

Maar we moeten er aanstonds bijzeggen, dat o.i. uit deze gunstige kaspositie geen gevolgen getrokken mogen worden, voor een verbetering van de crisis op Curaçao. Wel zijn er andere conclusies te trekken uit een bestudering van de verschillende kaspositie der laatste jaren.

Het jaar 1934 heeft bijna twee millioen meer opgebracht (een derde van het totale begrotingscijfer) als het jaar 1933

De totaal opbrengst was fl 8 423 730 terwijl de raming slechts fl 6 352 400 was

Een dergelijke overschrijding van de raming hebben we zelfs in de boomjaren niet meegemaakt. En dan leven we nu nog wel in een crisistijd. De grote overschrijdingen zitten vooral in de belastingen.

Deze hebben in het jaar 1934 fl 5 824.646 bedragen tegen fl. 4 329 248 in 1933.

En de grote vermeerdering is vooral geboekt op de post inkomstenbelasting, welke ongeveer een en een kwart millioen meer is dan het jaar tevoren.

Waar deze vermeerdering vandaan komt is een ieder bekend. Het komt door inning van achterstallige belastingen.

We hebben toevallig ter vergelijking maar eens een paar jaren nageslagen uit te boomtijd.

Met het overzicht over de financien van het jaar 1928 was toendertijd de administratie eerst klaar op 8 Maart 1929, terwijl door de tegenwoordige administrateur de staat reeds is gepubliceerd op 15 Januari. Er is door het toenmalige raadslid Eskes meermalen hierover geklaagd, maar zonder resultaat.

We noteren nu eens de volgende cijfers in vergelijking met het jaar 1934, waarbij we dan in acht moeten nemen dat de belastingen niet merkbaar verhoogd zijn; het aantal belastingbetalers echter toendertijd veel groter was.

	Bel.	And. ink.	Totaal
1927	2 766 904	1 391 447	4 158 351
1928	3 349 919	1 744 170	5 124 089
1934	5 824 646	2 599 084	8 523 730

Was het allemaal wel in orde onder onze vroegere administratie van financien?

De Kol. Raad heeft in de Algem. Beschouwingen over de suppletoire begroting gevraagd naar het percentage van de Inkomstenbelasting per ultimo December 1934 en 1933.

Maar op het ogenblik worden nog tal van belastingbetalers lastig gevallen over onbetaalde belastingpenningen sinds 1930 en nog vroeger.

Arme mensen, die de dupe zijn van de nalatigheid van anderen.

We geloven dat onze Kol. Raad het publiek een grote dienst zou bewijzen, wanneer door enkele vragen aan het Bestuur, eens wat klaarder licht gebracht werd.

Zou het ook niet mogelijk zijn in 't belang van belasting - inner en betaler, dat de belastingen per kwartaal invorderbaar werden?

BERICHTEN.

Met de Baralt naar „Boven".

Kapitein Faber zou Mgr. Verriet en Pater Wahlen direct naar St. Eustatius brengen waar we Maandag 7 Januari zouden aankomen. En de kapitein, stipt in alles, hield woord, op de minuut af. Het midernachtelijk uur van Maan- op Dinsdag sloeg, toen we al in de sloep zaten, die ons naar land zou roeien. De werkelijk schitterende verlichting der statietrap bracht niet de minste moeilijkheid bij het van boord gaan, terwijl Hofmeester Th. L. Martijn de behulpzame hand bood, en de kajuitsjongen Antonio Ferreri voor de bagage zorgde.

Alle lof voor de bediening aan boord Harry Vervuurt is de drager der traditie op de Carribean Express, en begroet elken passagier als een oud bekende. Aanstonds is elkeen op zijn gemak, want Harry voorkomt eens ieders wensen.

De Chef-kok T. Pietersz bereidt de maaltijden keurig, waardoor de gezelligheid aan tafel wordt verhoogd. De 1ste Officier H. Couzy en de 1ste Machinist J. Hemelrijk weten met Kapitein Faber aan het hoofd, zowel in de salon als op het dek de passagiers allen aangenaam bezig te houden met hun prettige conversatie.

Men voelt zich thuis als tussen vrienden en herdenkt na aankomst met groten dank de gezellige uren aan boord doorgebracht.

Het vervoer van passagiers tussen de eilanden neemt steeds toe. Op terugreis waren we met meer dan 52 passagiers eerste klas en 40 deck. In Bonaire kwamen daar nog 40 bij. Hofmeester Martijn had het druk, maar zorgde goed voor alles.

Als de Cultuur My. op St. Eustatius succes heeft, zal de vracht ook stijgen. Nu waren er behalve kool en jams, 100 kratten aardappels aan boord, 8 koeien, ± 70 schapen en 2 varkens. De Baralt is een onmisbare schakel in het streven naar wederopleving der Bovenwindse eilanden, die langzaam vooruitgaan; dat ziet men met elk bezoek.

W.

Radionieuws.

Met ingang van 3 Februari zal de uitzending van de Phohizender om 8.54 voormiddag Curaçaotijd aanvangen.

Bezoek Engels oorlogsschip.

De Engelse kruiser „Danae" wordt Woensdag 6 Februari a.s. hier verwacht en zal tot 1 Februari in onze haven blijven.

De „Danae" is in 1918 gebouwd; heeft een waterverplaatsing van 4850 tons; Het schip is circa 145 M lang en heeft een bemanning van 450 koppen.

Het is bewapend met 6 stukken van 15 c.m., 3 luchtafweer kanonnen van 10 c.m. en een aantal lichtere kanonnen en mitrailleurs. Bovendien is het uitgerust met 4 torpedo lanceer inrichtingen, elk van 3 buizen.

De machines kunnen maximum 40.000 paardekrachten ontwikkelen, waarmede de snelheid van 28 knopen kan worden bereikt.

Het schip staat onder commando van een Kapitein ter Zee.

Ons hartelijk welkom aan Etat Major en bemanning en prettige dagen in Curaçao.

Verwonding door Brand.

Maandag morgen bij het aansteken van het komfoor, vlogen de kleren van Angelina P. te Wishi in brand. Zij vluchtte in het huis van een buur, waar haar brandende kleren geblust werden. Pater Elie vervoerde haar met zijn auto naar het hospitaal, waar bleek dat zij op verschillende plaatsen zeer ernstige brandwonden had.

Naar Bonaire.

Met het ss. Baralt vertrekt heden naar Bonaire de WelEerw. Heer Hulio Henriquez, die benoemd is tot kapelaan aldaar.

Terug van de Bovenwinden.

Op 12 Febr. komt van de Bovenwinden weer terug de ZeerEerw. Pater van Teefelen, die pastoor was op het Franse gedeelte van St. Martin.

Pater van Teefelen vertrekt van hier op verlof naar Holland.

Het stille weer.

De buitengewone stille dagen die we deze week hebben meegemaakt, staan in verband met enige depressies in de Caraibische Zee. In de omgeving van Honduras is men dan ook de eerste dagen van deze week opgeschrikt door een orkaan.

In dank ontvangen.

Een Nutriciakalender voor het jaar 1935, van de firma Mensing.

Van de firme Ellis & Dania Een weekkalender van Rossem 1935 Troost-jaar.

De oudste inwoner van Curaçao.

We geloven wel ons niet te vergissen, als we Lucinda Injez Castor, de oudste inwoner van Curaçao mogen noemen.

Lucinda is geboren op 25 Aug. 1830 en dus 104 jaar oud.

Er bestond in die tijd nog geen burgerlijke stand, maar uit de doopboeken is zeer dikwijls nog de juiste datum te achterhalen. De ambtenaar van de burgerlijke stand de Hr. Math. Bartels Daal, van wie we ook in dank deze gegevens hebben ontvangen, is hiermee bezig geweest en zonder resultaat. De haar behandelende geneesheer heeft echter nog kort geleden, haar geboortebewijs gezien. Maar dat is nu verdwenen. Lucinda is wel ziekelijk en niet meer van helder verstand, maar we hopen toch dat ze het eerste lustrum boven haar eeuwfeest toch mogen halen.

Koninklijke gasten.

Curaçao zal a.s. Vrijdag bezocht worden door den Hertog en Hertogin van Kent, George prins van Engeland en Marina prinses van Griekenland.

De Duchess of Richmond waarmede de koninklijke gasten hier komen zal zijn ligplaats krijgen aan de bekende Prins Hendrikwerf van de firma Maduro.

Vervolg Cursus.

De actieve R. K. Onderwijzersbond Don Bosco, onderafdeling van de Cur. R. K. Volksbond zal bij voldoende deelname beginnen met een vervolgcursus.

Degenen, die gaarne een vervolgcursus zouden willen volgen, kunnen zich opgeven op Otrabanda bij de R. K. Volksbond en op Pietermaai bij den Heer J. A. JONKHOUT, St. Albertus college.

Bij voldoende deelname zal er een cursus geopend worden in 't Engels, Spaans, Nederlands, Rekenen, Natuurkunde, Tekenen.

Jubilee.

Woensdag herdacht de Heer Roberto de Lannoy, de dag dat hij veertig jaar geleden promoveerde tot apotheker.

Onze beste wensen vergezellen den Heer de Lannoy in zijn verdere jaren.

80 Jaren.

Dinsdag vierde de Heer Ignazio Cardoze, Consul van Nicaragua alhier, zijn 80sten verjaardag. Onze oprechte felicitatie.

Klaproos.

Zondag avond zal de St. Thomaskring in het Theater Brion om 8 uur een opvoering geven van het bekende Nederlandse blijspel Klaproos.

Bij deze gelegenheid zal door de kring op bescheiden wijze, niet officieel, hulde worden gebracht aan de bemanning van de Snip.

De prijzen der plaatsen zijn 1e rang *f* 1.50, 2e rang *f* 1.—.

Toegangsbewijzen zijn verkrijgbaar: St. Augustinus Boekhandel, St. Thomas College, Hollandsche Boekhandel, Araujo & Co. (Punda) en bij alle leden van de St. Thomaskring.

De Amerikaanse watervliegtuigen.

Dinsdag morgen half acht vertrokken de Amerikaanse vliegers uit het Schottegat door de St. Annabaai van uit de haveningang, naar Trinidad.

Drie vliegtuigen moesten na de start dalen wegens motorpech van een, welke spoedig door hulp van een der tenders hersteld was.

Hoe vroeger de armen op Curaçao begraven werden?

Toevallig lazen we over bovenstaande onderwerp, bij het doorbladeren van de Amigoe van het jaar 1885.

In dat jaar was in Nederland overleden de priester Johannes Lodovicus van Roermund, die in de Curaçaose Missie werkzaam was van 1844—1863.

Van dezen priester lazen we in zijn doodsbericht:

„Ook eene vereeniging van liefdadige Curaçaoenaars kwam toenmaals door zijn toedoen tot stand met het doel, om den armen afgestorvenen een meer fatsoenlijke en christelijke begrafenis te schenken. Toen der tijd immers placht er op de begraafplaats alhier éene lijkkist te staan met een deksel in den vorm eener schuif. De overledene armen en vreemdelingen werden doorgaans in die kist uit het sterfhuis naar het kerkhof gevoerd, aldaar weder uit de kist genomen en dan zonder meer aan de aarde toevertrouwd. De slaven op de plantages hadden gewoonlijk een veel eervoller begrafenis. Vooral door bovengenoemde „Vereeniging" van den Eerw. Heer van Roermond werd aan zulk eene toestand een einde gemaakt."

Aardappelen van St. Eustatius.

In dank ontvingen we van den Heer F. Vreugdenhil een proef van een zending aardappelen, welke op St. Eustatius verbouwd zijn.

Deze zijn afkomstig van Hollands aardappelzaad, van zeer goede kwaliteit en heerlijk van smaak en doen niet voor Hollandse aardappelen onder.

Voldoende hoeveelheid kan er verbouwd worden en wanneer er over enigen tijd moeilijk of alleen tegen hoge prijzen nog betrekkelijk goede aardappelen te verkrijgen zijn, is St. Eustatius in staat om ons tegen ene billijke en concurerende prijs een goede aardappel te verschaffen.

Curaçao is hiermede gebaat en ook de landbouwers op bovengenoemd eiland, voor wie een nieuwe bron van inkomsten aangeboord wordt.

Een gehele afname van de oogst van deze aardappelen zal een succes zijn voor de pogingen van ons bestuur om dit eiland financiëel omhoog te brengen en van de plaatsvervangende gezaghebber, den Heer Schutte, van wie het initiatief tot deze beplanting is uitgegaan.

Voor aankoop en bestelling wende men zich tot F. Vreugdenhil, de Ruiterkade 36, verkoop-agent der Bedrijfsvereniging St. Eustatius.

Belastingen.

We vestigen de aandacht op de advertentie in dit blad, met de waarschuwingen van den ontvanger, dat het vierde gedeelte van de grond- en gebruiksbelasting 1934 betaald moet worden.

Bekendmakingen:

(Van de vorige week.)

De Heer Dr. P. J. J. van den Biesen, lid van het Hof van Justitie in Curaçao is aangewezen voor de waarneming der betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindse eilanden voor het tijdvak 19 Januari tot en met 26 Februari 1935.

De Heer W. R. Plantz, Commies ten Parkette van den Procureur-Generaal, is ingaande 16 Januari 1935, in activiteit hersteld.

Aan den tijdelijk schrijver W. B. Peterson, is ingaande 1 April 1935 eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Heer Ludwig Reginald Carty is ingaande 1 April 1935 benoemd tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld ten kantore van den Gezaghebber op St. Martin N.G.

De Heer M. P. B. Gorsira, districtmeester van het 3de district is ingaande 21 December 1934 eervol ontheven van de functie van beheerder van het Weduwen- en Wezenfonds van Europese militairen beneden den rang van officier bij de koloniale troepen en de heer S. D. Abbad is als zodanig benoemd.

De heer M. P. B. Gorsira districtmeester van het 3e district is eervol ontheven van de functie van rooimeester alhier en de heer E. Salas is als zodanig tijdelijk benoemd.

De Heer B. E. v. d. Veen Zeppenfeldt is ingaande 1 Januari 1935 opnieuw benoemd tot lid van de Schoolcommissie op Curaçao.

De Heer P. W. Lamping is ingaande 1 Februari 1935 boven de sterkte benoemd tot tijdelijk hulploods in Curaçao en werkzaam gesteld te Willemstad.

Van deze week.

Aan den Heer R. E. Irausquin, adjunctcommies ten parkette van den Procureur-Generaal is ingaande 23 Jan. 1935 vier weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daaraan vijf maanden binnenlands verlof wegens langdurigen onafgebroken dienst van meer dan zes jaren verleend; met vergunning deze vrijstelling en dit verlof geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

Aan de commies der belastingen 2de klasse op Aruba G.P.L. de Windt is op zijn verzoek ingaande 1 Februari 1935 eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend onder toekenning van pensioen.

Aan den Hoofdagent der burgerpolitie alhier D. Dijkstra is ingaande 7 April 1935 vier weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daaraan vijf maanden binnenlands verlof verleend wegens langdurigen onafgebroken dienst van zes jaren met vergunning dit verlof geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

De Rooms Katholieke Geestelijke van de 2e rang Th. A. Lamers is ingaande 1 Januari 1935 in activiteit hersteld.

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit Boletin Commercial en Cur. Volkskrant.

In Uruguay is weer een revolutie uitgebroken. In de hoofdstad Montevideo is het rustig.

Tussen China en Japan hebben ook deze week weer gevechten plaats gehad.

Het ss. Mohawk van de Ward line op weg naar Mexico is na een botsing met het ss. Talisman gezonken. Een veertigtal personen kwamen om.

In Italië heeft Mussolini weer grote kabinetsveranderingen aangebracht.

Er is in Mexico een opstand ontdekt, die in Amerika haar zetel heeft. Tal van personen zijn gearresteerd.

Het bericht zegt dat de gearresteerden de samenzwering besproken hadden met den secretaris van Aartsbisschop Diaz.

Alhoewel de bisschoppen uitdrukkelijk meermalen aan de katholieken een opstand verboden hebben, zullen deze het wel weer moeten ontgelden.

In Duitsland is Schacht tot minister van financiën benoemd.

Uit Nederland.

Hare Kon. Hoogh. Prinses Juliana was deze week licht ongesteld.

De schade van de Uiver, moet geheel gedragen worden door de K.L.M.

Er is een kolonisatie inrichting opgericht. „Nieuw Nederland", die ten doel heeft, het bevorderen der Emigratie en Kolonisatie van Nederlanders naar Suriname.

Binnenkort zullen meer Fokker-vliegtuigen naar de West worden verscheept.

Het gebeurde deze week in Den Haag, dat iemand, zich noemende Philip Ireland, Uiver-poststukken aanbood voor tien gulden per stuk en tien stuks voor 80 gulden. Vermoedelijk verbleef de aanbieder tijdens het ongeluk van de „Uiver" te Rutbahwells en kreeg de poststukken op ongeoorloofde wijze in handen.

---

het hijschen van seinballen aan een groote mast aangeduid, zoodat iedereen wist of er een mail uit Holland dan wel uit Engeland, Frankrijk of Amerika in aantocht was. Aangezien destijds de brieven niet door de zorgen van de Posterijen werden thuisbezorgd, doch aan het schip moesten worden afgehaald, spoedde ieder zich naar de haven om de aankomst der schepen mede te maken en brieven en paketten in ontvangst te nemen. Zoo kwam 't, dat het Rotterdamsche onderwijzersgezin bij aankomst op de kade tot niet geringe verbazing een groot deel van de blanke bevolking op de kade aantrof, temidden waarvan zich ook het Bestuur bevond. Na de eerste begroeting werd een hotel voor het gezin opgezocht en hadden voorloopige besprekingen plaats."

Gelijk we in het vorige artikel reeds hebben gezien, was het dus niet de schoener *Raphael* waarmee Maronier op Curaçao kwam, maar de *Curaçao packet*. De Raphael was dat jaar 19 April reeds van Texel vertrokken met bestemming voor La Guaira en kwam op 22 Juni vandaar op Curaçao aan.

Ook mag men niet opmaken, over wat Maronier schreef omtrent het ophalen der brieven, dat er op Curaçao toen nog geen post bestond. De commies toendertijd met de post belast, was P. Gorsira C. Szn. Wel moesten de brieven worden afgehaald, hetgeen aan het schip of aan „de Posterij" kon geschieden. We vinden dan ook geregeld in de Cur. Courant lijsten „van ter Posterij liggende brieven, aangebragt in de laatste acht dagen."

Het Bestuur van het Coll. Neerl. had reeds vóór de aankomst van Maronier voor een schoolgebouw gezorgd. Het was het huis op Scharloo wat lag recht tegenover de vroegere (van den Brandhof) brug over het Waaigat. Deze koop van het gebouw was echter niet zonder moeilijkheden gegaan, daar het comite door de aankoop, de Loge, die het gebouw in huur had, daaruit verdreef. Maar toch kon in een advertentie in de Cur. Courant worden aangekondigd, dat op Maandag 5 November de school zou worden geopend.

Enkele dagen te voren werd bij Gouvernementsbeschikking van 2 Nov. 1866 „aan P. Maronier vergunning verleend tot het openen eener school alhier, teneinde onderwijs te geven in de Nederduitsche, Engelsche, Fransche en Hoogduitsche talen en verdere vakken van het lager onderwijs". En op 9 November werd aan deze beschikking uitbreiding gegeven, door de vergunning, om behalve de genoemde, ook de vakken te doceren van het uitgebreid lager en middelbaar onderwijs.

De onderwijzer A. Brouwer liet het echter hier niet bij zitten, en wist ook bij Gouvernementsbeschikking van 16 Nov. uitbreiding te krijgen van zijn vergunning van 30 Oct. 1861, om ook te doceren in de vakken van het uitgebreid lager en middelbaar onderwijs.

Het colege Vargas meende op andere wijze de concurrent het hoofd te moeten bieden en deed in een advertentie van 17 Nov. de Mededeling, dat het iedere Zaterdagavond van 7 — 8 uur filologische conferenties gaf voor leerlingen en ouders,

Over het huis dat men voor de school bestemd had schrijft van den Bosch als volgt:

De groote benedenzaal werd bestemd voor de jongensafdeeling, daardoor moesten de lange rijen banken klassegewijs worden opgesteld, door ezels met zwarte borden onderbroken. Er omheen was een gallerij, gevormd door een laag muurtje met pilasters, door enkele poortopeningen onderbroken. Alles was zooals de meeste huizen, geel gekalkt (op op last van het gouvernement), omdat wit nadeelig voor de oogen zou zijn. Om het huis was een groote rotsachtige tuin, waar weinig anders dan cacteën groeiden. Rozen, oleanders, jasmijn en resedastruiken stonden in groote houten bakken met teelaarde. Het geheele terrein was omgeven door een hooge muur, met poortdeuren. Op het terrein stonden nog eenige huisjes voor de gezinnen van de bedienden van school en gezin, eenkamer-woningen. Een uitstekende waterput was ook in den tuin aanwezig, een groot gemak en voordeel in een land waar het water vaak moet worden aangevoerd en duur betaald.

Omtrent het leerplan waren de eisen niet gering. In de artikelen van *de Vacature* lezen we daarover:

Het Bestuur had tot eisch gesteld dat de school de leerlingen zoover moest brengen, dat ze na het verlaten van de hoogste klasse rijp waren voor een universitaire opleiding in Holland, Frankrijk of Engeland. Als hoofdvakken werden vastgesteld Fransch, Duitsch, Engelsch en Spaansch alsmede de oude talen, Wiskunde, Geschiedenis en Aardrijkskunde. Bijvakken waren Teekenen, Muziek en Gymnastiek. Voor het Spaansch, de oude talen, gymnastiek en muziek werden leeraren aangesteld, de overige vakken zouden worden onderwezen door het hoofd en een later overgekomen onderwijzer. Het toezicht over de geheele inrichting en het personeel, het regelen en verdeelen der lessen ook voor de later opgerichte meisjesafdeeling, die op de bovenverdieping werd gehuisvest en waarvoor 2 vrouwelijke leerkrachten uit Holland overkwamen, was aan den Directeur opgedragen.

De directeur P. Maronier was geboren te Rotterdam en had behalve de akten Frans, Duits en Engels de hoofdacte. Verder had hij met zeer gunstig gevolg de tekenakademie bezocht in zijn vaderstad en was daar meermalen opgetreden als solist in de Doelenconcerten. Deze zeer ontwikkelde onderwijzer was voor zijn komst op Curaçao hoofd van een school in s' Hertogenbosch.

Maronier kwam hier met vrouw en twee dochtertjes. Een dezer is de nu nog te Lunteren levende Mej. S. M. Maronier, die als meisje van 14 jaar in 18?1 weer met vader en moeder Curacao verliet en er in die dagen een dagboek bijhield, waaraan verschillende de bijzonderheden in dit artikel zijn ontleend.

Haar zuster H. Maronier woont te s' Gravenhage.

In de Curaçaosche Courant van 22 Dec. 1866 lezen we nog, dat op 16 Dec. bevallen is van een zoon Johanna Cornelia Sophia Maronier - van Oort.

Met de familie Maronier kwam ook mee de Heer E. Bolink uit Deventer.

Bolink kreeg de derde klas. Na de opheffing der school vertrok hij naar New York, huwde daar een rijke dame en ging toen studeren en promoveerde ook.

In de tweede klas stond Pierre Chevalier Leon, die tevens leeraar in het Spaans was. Leon was als kleine jongen een pupil geweest van den toemaligen rector van het St. Martinusgesticht Zweers, die hem zijn studies had laten maken onder de bekende Huyke; daarna ging Leon naar Santo Domingo als onderwijzer, en kwam terug als leraar op het Neerlandicum. Hij is niet de enige geweest op Curaçao die aan een katholiek priester zijn opleiding te danken had

Na de opheffing van het college stichtte Leon met Brusse samen een nieuwe school.

Paul Curiel eveneens een Curaçaoenaar had de vierde klas; hij stichtte later nog een nieuwe school „Civilsador" genaamd; daarna nog een in de Heerenstraat waar thans La Modernista is gevestigd en vertrok ten slotte naar Panama.

Voor de meisjes kwamen later nog Mej. Cocheret uit Rotterdam en Mej. Maronier een zuster van het schoolhoofd. Deze laatste dame bleef na het opheffen van het Neerlandicum nog 18 jaar op Curaçao als Gouvernante van de familie Heldewier Vignon op Marchena.

Verschillende van deze bijzonderheden werden ons onder bijzondere dank verstrekt door de Heer M. Römer.

Slot volgt.

Voor Hollands sprekendekatholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai.

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: HH. Missen 6. 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
HH. Missen: 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: HH. Missen 6. 6½ uur.

Parochiek rk San Mateo:

's Zondags:
HH. Missen 4¾. 7 (Kindermis). 9 (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7.
In de week: HH. Missen 6. 6½.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iederen morgen na de HH. Missen en iederen avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

De Heer A. J. Neuman is benoemd tot rooimeester en de Heer C. E. B. Hellmund tot plaatsvervangend rooimeester op Bonaire.

De Heer Dr. A. W. J. M. Desertine lid van het Hof van Justitie is ingaande 28 Januari 1935 in activiteit hersteld.

De Heer K. E. Kies is benoemd tot Directeur van de Curaçaosche Bank.

De tijd. klerk A. F. de Groot, werkzaam ter Griffie van het Hof van Justitie is ingaande 1 Februari 1935 definitief als zodanig benoemd.

Pater R. Dellaert.

Zondag hoorden we in de uitzending van de K.R.O. dat Pater Dellaert was benoemd tot Missionaris in Zuid-Afrika.

Pater Dellaert kwam hier in het jaar 1924, was eerst kapelaan aan de H. Familiekerk en de kathedraal, en werd daarna pastoor op St. Eustatius, St. Barthelemey en Groot Kwartier.

Pater Dellaert was een zeer talentvol en ijverig priester, voor wie geen arbeid te veel was. Zeer te waarderen was zijn arbeid voor Engelsen en Venezolanen in de moeilijke nieuwe parochie van Kwartier die hij in die dagen te bedienen had.

Hierna werd hij geplaatst in de stad als adviseur van de Cur. R. K. Volksbond, redacteur van La Union en later ook redacteur van de Amigoe.

In deze werkkringen vond hij ruimschoots gelegenheid om nog meer te tonen zijn rijke talenten en liefde voor het volk. En geweldige werker als hij was, had hij zooals de Union in een waarderend artikel zeer terecht opmerkt waarlijk een „energia dynamica". Deze grote werkzaamheid, zo mogen we aannemen, is zeker de oorzaak geweest, dat zijn oversten hem geroepen hebben tot een nog grotere taak in Zuid-Afrika.

De Dominicaner Missie in Zuid-Afrik is het werk van Mgr. Gijlswijk, ook oud missionaris van Curaçao. Een geweldig missieveld ligt daar nog braak.

Tot aan de Transvaalse oorlog was het in de Boerenrepublieken aan priesters verboden daar binnen te komen. Dus het is daar nog een zeer jong missiegebied. Na de oorlog meende de huidige Paus der Missiën Pius XI, dit land eens grondig te moeten doen bewerken, waarom Mgr. Gijlswijk daar werd heengestuurd als Apostolisch Delegaat.

Reeds 15 Vicariaten en prefecturen zijn daar door hem opgericht. Een dezer is toegewezen aan de Nederl. provincie der Dominicanen, die daar thans met vier priesters werkzaam zijn in een gebied dat ongeveer zo groot is als drie provincies van Nederland.

Onze gebeden en beste wensen vergezellen den moedigen Missionaris naar zijn nieuw arbeidsveld.

In dank ontvangen.

Van de firma Edwards, Henriquez & Co, een exemplaar van het geïllustreerde maandblad „Germany".

Toeristenschepen.

Maandag a.s. wordt hier verwacht het ss. Reliance, wat 26 Januari van New York vertrokken is en daar 15 Februari weer terug is.

Donderdag komt hier M.S. Kungsholm dat 30 Jan. van New York is vertrokken en daar 18 Febr. terugkeert.

Vrijdag komt hier het 2 Febr. van New York vertrokken ss. Rotterdam en diezelfde dag komt hier ook de Duchess of Richmond met aan boord de koninklijke gasten, de Hertog en Hertogin van Kent.

Jubilee Libertador.

Donderdag maakt het ss. Libertador zijn 50ste reis naar Maracaibo. De Libertador vertrok op 4 October '29 van Amsterdam en kwam op 25 October hier aan. De eerste reis naar Maracaibo was op 27 October '29, onder Kapitein Klip.

Het schip werd indertijd gebouwd te Danzig en voldoet nog steeds uitstekend, zoals wel blijkt uit de sympathie, welke het heeft bij het publiek. Het vaart thans onder Kapitein P. F. Smit met 56 man personeel.

Aan de K.N.S.M. en Kapitein onze beste wensen met dit jubilee en het beste succes tevens voor de toekomst.

Regenval.

Gedurende de maand Januari gaf de regenmeter van het St. Thomas College een regenval aan van 29.2 m.m.

Rode Kruis en A.N.V.

Gisteren gaf het Algem. Ned. Verbond een bioscoop voorstelling voor kinderen. Op deze voorstelling werd een film vertoond beschikbaar gesteld door de afd. Curaçao van het Ned. Rode Kruis: een film ter bestrijding van de T.B.C.

Ds. Millet du St. Aubin gaf aan de kinderen in 't Hollands een toelichting van de Franse tekst.

We kunnen dit samengaan van het nuttige en aangename niet anders dan ten zeerste toejuichen; vooral nu door de afd. Rode Kruis en het A.N.V. een aantal vrijkaarten voor grotere kinderen ter beschikking was gesteld.

Curaçaose Volkskrant.

Deze collega in onze plaatselijke pers vierde Woensdag de eerste verjaardag, en herdacht dit in het hoofdartikel, waarin het nog eens werk zijn program en werkmethode uiteenzette. Van harte juichen wij dit toe en wensen dan ook deze collega, die met ons op dezelfde beginselen steunt het beste succes met de volbrenging van die zware en moeilijke taak.

Het artikel sluit met de bede „God zegene ons werk".

Diezelfde bede gaat van de Amigoe redactie uit voor de Curaçaose Volkskrant.

Onderscheiding.

Het heeft Hare Majesteit de Koningin behaagd, de kapitein der infanterie, H. Molenbrugge, commandant der militaire politietroepen alhier, te benoemen tot Ridder in de orde van Oranje Nassau met de zwaarden.

Onze gelukwensen.

Donderdagmorgen spelde Gouverneur van Slobbe voor den troep deze onderscheiding op de borst van den geridderde.

ARUBA.

De brand op Aruba.

El despertador van 26 Jan. staat vol met ingezonden stukken, waarin de ene anonymus na de andere, op geweldige en nog geweldiger wijze te keer gaat tegen het niet in orde zijn van het brandweermateriaal in Oranjestad.

Bij het nakijken der passagierslijsten van de Snip, vermoeden we dat de autoriteiten reeds ter plaatse geweest zijn. De zaak zal dus wel in orde komen.

BONAIRE.

Het vertrek van Gezaghebber Schotborgh.

Dinsdagmorgen verdrong zich een dichte menigte voor de Pasahgran, waar de Heer en Mevrouw Schotborgh de laatste weken vertoefden om de Gezaghebberswoning in orde te laten maken voor den nieuwen Gezaghebber Statius Van Eps. Van alle kanten ontvingen de Heer en Mevrouw Schotborgh de duidelijkste bewijzen van oprechte dankbaarheid en warme sympathie.

Toen het tegen negenen liep, stond de steiger vol volk en vóór de trap een truck met muziekkorps, dat het „Wilhelmus" aanhief, toen Gezaghebber Schotborgh de eerste tree van de trap was opgeklommen en Bonaire's bodem had verlaten.

Met veel bloemen door talrijke vrienden uitgeleide gedaan, kwam de Familie Schotborgh aan boord. Bij het losmaken der trossen begon het gejuich en het waaien met hoeden en wuiven der handen. Overweldigend was de ovatie der gehele bevolking den scheidenden Gezaghebber gebracht.

Gedurende de zeven jaren van zijn vruchtbaren arbeid heeft de Heer Schotborgh aller harten veroverd.

De buitengewone dank van het volk was ten volle verdiend.

De nieuwe Gezaghebber St. Van Eps is van te voren van de volle sympathie der bevolking verzekerd, omdat zij weet, dat de Heer Van Eps een waardige opvolger is van den Heer Schotborgh, en even als deze het waar belang van Bonaire op de voorgrond plaatst bij al zijn zoeken en streven.

W.

BOVENWINDEN.

St. Rose Hospital.

Het nummer van 19 Jan. van De Bovenwindsche Stemmen bevat een tekening en beschrijving van het nieuwe Sint Rosa Hospitaal te Philipsburg op St. Martin. De zeer duidelijke tekening is van den Hr. Hartwigsen. De beschrijving laten we hieronder volgen.

„Het nieuwe St.R.H., beslaat een oppervlak van 738 M² en vormt drie zijden van een vierhoek, liggende recht tegenover het St. Josephsconvent. De vleugels van het hospitaal zijn elk 31.50 × 9 M.; het middenstuk is 15 × 12 M. Het dak is bedekt met asbestos-cementplaten en alle vertrekken zijn geplafonneerd met thermotex. Aan de achterzijde bevindt zich een aangename, overdekte gaanderij uitziende op een tuin met cocospalmen, waarachter de zee zich uitstrekt met de haven. De regenbak, die 120 ton water kan bevatten, bevindt zich onder deze galerij. Het reservoir dat water verschaft voor dagelijks gebruik, bevindt zich eveneens aan de achterzijde, op het dak. Het houdt 1,2 ton in. De vloeren zijn deels van gewoon dennenhout, deels van beton. De twee 3de klas zalen zijn in de zijvleugels, een voor de mannen en een voor de vrouwen.

De overige zalen zijn als volgt: twee 2de klas, een in elke vleugel, ieder met twee bedden; zes eerste klas kamers elk met een bed. Verder zijn er nog twee aparte kamers aan de achterzijde van het hoofdgebouw voor tuberculozen of andere besmettelijke gevallen. Deze vertrekken zijn geheel geïsoleerd van de overige.

Alle kamers hebben stromend water en toilet met badgelegenheid.

De operatiekamer ziet uit op de zee. De muren zijn tot halve hoogte betegeld en er zijn drie speciale installaties voor handen wassen, aldus verordend om het gevaar voor besmetting tot een minimum te beperken. Aansluitend met de operatiekamer is de sterilisatiekamer voor de instrumenten en de badkamer voor den dokter. Er zullen twee operatietafels komen van de laatste vinding. Daar is ook een X-stralenkamer voor de ontwikkeling van X-stralenfoto's en een kliniek. Het centrum van het gebouw bevat een keuken en eetkamer voor de Zusters. Er zijn vier kamers voor de dienstdoende Zusters, een in elke vleugel en twee in het hoofdgebouw. Een speciale badkamer is tot hun beschikking. Verder zijn er twee provisiekamers en een lijkenkamer. Overal is electrisch licht. Het gehele gebouw is van gewapend beton en het dak is zodanig geconstrueerd dat het zo goed mogelijk bestand is tegen orkanen. Muren van steen of beton omringen het gebouw van alle zijden. In de tuin aan de voorzijde worden bloembedden aangelegd, die echter voldoende ruimte zullen overlaten voor inrijdende auto's, een vlaggestok in het midden en een fundament voor een St. Rosa beeld, dat spoedig aldaar zal verrijzen." —

Men ziet dus wel dat de Albetan van de firma Dymerhoff en Widmann alle eer hebben van het werk, dat tot grote tevredenheid van de Missie is afgeleverd.

Tot zover De Bovenwindsche Stemmen. Beschrijving van de inwijdingsplechtigheid en verdere feestelijkheden vindt men elders in dit blad.

Diamanten feest op Saba.

Het bezoek van Mgr. Verriet, de 24ste Jan. ll. op Saba, viel net in de dagen dat de parochie op de Windward side haar 75-jarig bestaan vierde van haar kerk. Want nadat de eerste voor-vast-benoemde pastoor, de Eerw. Heer Gast, er een drietal jaren gewerkt had, heeft zijn opvolger pastoor Kok de nu nog bestaande kerk gebouwd, de eerste R. K. Kerk op Saba. De feestvierende parochie was dan ook in volle getal opgekomen om de plechtige H. Mis bij te wonen, die Mgr. geassisteerd door pastoor Meesters en pater de Barbanson, God ten dank opdroeg. Zeer talrijk waren de communikanten, die uit de handen van Mgr. zelf de H. Communie mochten ontvangen.

's Avonds werd het lof gecelebreerd, waarbij de Bisschop, na zijn welkom aan de waarnemende gezaghebber, de heer Krugers, in een feestrede de stichtingsgeschiedenis van de kerk herdacht en aantoonde, hoe door de stichting van de kerk de zegen Gods in het katholieke gezinsleven is neergedaald. Blij klonk dan ook het Te Deum dat deze eerste vijf en zeventig jaren afsloot, dat tevens het beginpunt is van een hoopvolle volgende periode.

De volgende ochtend vroeg waren pastoor Meesters en pastoor Spékle al naar Hells Gate getrokken om de komst voor te bereiden van Mgr., die ook dáár in het kleine kerkje, hoewel ver en hoog, de H. Mis wilde opdragen te midden van zijn Sabaans volk. Door eigen ondervinding zag Mgr nu, dat dit kerkje werkelijk te klein is voor de groeiende bevolking van Hells Gate, maar bracht Bisschops woord een aansporing tot trouw aan de H. Kerk, het bracht ook een zichtbare blijdschap, toen Mgr. beloofde spoedig te zullen overgaan tot een vergroting van het tegenwoordige kerkgebouw. Na de kerk werd dit nieuws dan ook druk besproken en het terrein in ogenschouw genomen, hoe dit het beste zal kunnen uitgevoerd worden. Spoedig daarna werd onder uitgeleide van velen de terugtocht aanvaard.

B.

Plechtige Inwijding van het nieuwe St. Rose's Hospitaal op St. Martin.

Woensdag 16 Januari des namiddags half vijf had deze Bisschoppelijke plechtigheid plaats onder grote toeloop der bevolking.

Van de autoriteiten waren tegenwoordig de Gezaghebber en Mevr. Meiners, Dr. Ricou en Dr. Hans Spitzer, Moeder Vicaria en de Eerw. Zusters.

Mgr. Verriet werd geassisteerd door de Zeereerw. Pastoors Spékle en van Teefelen, terwijl P. Wahlen ceremoniarius was.

Nadat Z. H. Exc. zich met de H. gewaden had bekleed in een afzonderlijk vertrek, trad de stoet naar buiten op de gaanderij.

In het midden stond een klein altaartje opgeslagen, waarvoor de Bisschop knielend het Veni Creator inzette, voortgezet door het dameskoor met orgelbegeleiding. Na de gebruikelijke gebeden hief de Celebrant het Asperges me aan en trok zegenend met staf, mijter en koorkap, begeleid door zijn assistenten en voorafgegaan door de misdienaars, de buitenste gaanderij rond. Daarna weer enige gebeden voor het altaar en vervolgens werden de verschillende zalen, kamers, gangen en buitenwaranda aan de zeezijde gezegend. Na het ziekenhuis werden de kruisen met wijwater en wierook gewijd.

Ten slotte de Bisschoppelijke zegen.

In vol ornaat bleef Monseigneur toen voor het altaar staan en hield een inaugurale rede.

Eerst tekende de gewijde redenaar de Liefdezuster ten voete uit in al haar liefde, toewijding en zelfverloochening, daarna wat praktisch op St. Martin de ziekenzusters voor de bevolking gedaan hadden en nog beter in staat zouden zijn te doen in het nieuwe, moderne, aan alle redelijke eisen voldoende nieuwe Hospitaal.

Monseigneur dankte de Gouverneur van Curaçao en het Hoofd van de Gezondheidsdienst, Dr. Henriquez voor de royale steun ondervonden bij uitwerking zijner plannen tot oprichting van dit grote, nieuwe, frisse Hospitaal.

De firma Albetam werd geprezen om het uitstekend werk door haar geleverd onder leiding van Ir. Stockmann en den Heer Hartwigsen. Mgr. verzocht dezen laatsten, hier aanwezig, wel de grote tevredenheid en oprechte dank der Eerw. Zusters en van den Bisschop aan Albetam te willen overbrengen. Ook aan Dr. Spitzer bracht de Bisschop dank voor zijn deskundige adviezen bij de bouw. Den Heer Gezaghebber verzocht Mgr. Z. Exc. den Gouverneur innigen dank te brengen voor den steun van het Curaçaos Bestuur en ook persoonlijk den dank te willen aanvaarden van Zusters en Clergé, omdat ook het plaatselijk Bestuur van St. Martin bij het eerste ontmoeten met Mgr. onmiddellijk zijn beste wensen uitsprak voor het nieuwe Hospitaal. Waar de bevoegde autoriteiten zo diep overtuigd waren van het grote nut van een ziekenhuis voor het algemeen welzijn der bevolking, kon met goeden moed de toekomst van deze grootse opzet worden tegemoetgezien. In het Engels voegde Mgr. hier nog enkele woorden aan toe tot de bevolking en verzocht dit prachtgebouw, wat zware financiële offers had geëist van het Vicariaat, wel te willen aanvaarden als een geschenk van den Bisschop uit sympathie voor St. Martin.

Pater Wahlen las hierop voor het telegram van gelukwens, dat Albetam had gestuurd en het antwoord aan den Heer Schumacher verzonden alsmede de gelukwensen der ZeerEerw. Pastoors Hart en de Barbanson van St. Barthelemy.

De Heer Meiners, Gezaghebber van St. Martin, trad hierop naar voren om de blijdschap en dankbaarheid uit te drukken der bevolking met dit nieuwe, mooie Hospitaal, de volle verzekering gevend, dat het werk der Eerw. Zusters door allen op hogen prijs werd gesteld.

Namens de firma Albetam vroeg de Heer Harwigsen nu verlof de vlag te mogen hijsen in het midden van den voortuin tussen de zijgaanderijen ten teken, dat de firma het gebouw aan den lastgever tot bouwen had overgedragen en Monseigneur dit had aanvaard.

Onder daverend applaus ging de pauselijke tweekleur naar boven.

Bij het aanbieden van den erewijn sprak de Heer Hartwigsen nog een enkel woord om te danken voor de coulante behandeling en prettige samenwerking met pastoor Spékle.

Met electrische verlichting van alle kamers werd de plechtigheid besloten.

Den volgenden dag werd een telegram ontvangen van Z. Exc. den Gouverneur om Bestuur, Administratie van het St. Rose's Hospitaal en de bevolking geluk te wensen, welke fijne attentie ten zeerste op prijs gesteld werd.

W.

O. K.

Donderdag 17 Januari werd op St. Martin de opening van het nieuwe Ziekenhuis gevierd met een galavoorstelling in de Groote Schouwburg van Philipsburg.

De Hoogedelgestr. Heer Gezaghebber en Mevr. Meiners en alle voorname ingezetenen, prot zowel als kath. woonden dit kluchtig blijspel bij. Mgr. Verriet en Secretaris en de Clergé van St. Martin Ned. en Fr. gedeelte gaven aan deze feestviering een bijzonder cacnet.

De dames Boskaljon en Huith speelden een keurige quatre mains, waarna de clowns gebr. Carty de vrolijke stemming er al dadelijk inbrachten, toen uit de kist op een kruiwagen gereden plots een der clowns gesprongen kwam en bliksemsnel in de hanenbalken verdween om weer met de nodige grappen ten tonele te verschijnen. De inleiding was er, het blijspel kon beginnen.

Na sluitingsuur van de bank zat de familie Whitman nog met 7000 dollar in huis, en dat terwijl de Black terror rondwaarde in de buurt en de krant volstond van zijn diefstallen. Voor het venster van zijn huis ving grootvader Tembroke nog de laatste stralen der onder gaande zon op om telkens opnieuw zijn schat te tellen, terwijl heel de familie raad hield, waar de schat gedurende den nacht veilig te bergen. Grootmoeder Tembroke, een oude zenuwachtige dame nam aan de discussies zo luid deel, dat iedereen op straat de schuilplaats duidelijk kon horen noemen. Een grappenmaker speelde voor Black terror. De oude dame kreeg het op haar zenuwen, grootvader was te oud en haar zoon te jong, zodat zij de schat onbewaakt achtte, ofschoon kapitein Tembroke met een geladen geweer trouw de wacht hield. Een Lady-detective bracht wat rust en veiligheid, maar bleek ten slotte behoren bij een groep vrienden, die een inval van den Black terror op touw hadden gezet, welke echter ontmaskerd werden, toen op een gegeven moment vier Black terrors tegelijk in het huis werden gevangen genomen. De klucht werd uitstekend gespeeld en hield er de vrolijkheid in. Met een spookgeschiedenis, de Geestenjagers, vier dappere dames, die klokke middernacht alleen in het spookhuis waren, werd de goed geslaagde avond besloten, maar niet voordat de gebr. Carty weer onder daverend applaus het publiek goeden nacht tot wederziens hadden toegewenst.

W.

De Snip en de „Bovenwinden".

Vol verwachting zagen de Hollanders op de Bovenwinden uit naar de Mail, toen de Baralt juist in de Kerstdagen binnenviel. Nu zou de Carribean Express hun de Kerstgroeten brengen uit het Moederland. Maar, welk een bittere teleurstelling! ! ! Ofschoon de Baralt slechts enkele uren had behoeven te wachten om Holland ook met de Bovenwinden in directe verbinding te brengen door middel van de SNIP, bleven de meegebrachte brieven veertien volle dagen wachten op Curaçao! De Bovenwinden konden geen deel nemen aan de algemene Kerstvreugde der Hollanders door de Snip gebracht. Zij hoorden niets, maar dan ook absoluut niets, van de aankomst van de Snip. Eerst drie dagen later konden de weinige bezitters van een Radio, uit de gesprekken van Holland opgevangen, opmaken, dat de Snip veilig op Curaçao geland was.

Waarom nu niet dergelijk belangrijk bericht van Curaçao draadloos doorgezonden naar de Bovenwinden? En waarom de Baralt niet een paar uur later laten vetrekken om de Kerstgroeten van Holland ook voor de Bovenwinden mee te geven? De Baralt vetrekt toch wel eens meer een dag later uit Curaçao terwille van benzinezending naar Colombia! Men eet weinig overleg konden 'de Bovenwinden veel meer zich een gevoelen met Holland en Curaçao! De loudspeakers zijn er, maar brachten tot dusverre nog niet de minste verandering in het gevoel van verlatenheid op de Bovenwindse Eilanden! Atmosferische storing bemoeilijkt het gebruik der loudspreakers. Aangenomen. Maar het hoofdstation der Draadloze op Curaçao kon toch gemakkelijk iederen dag, behalve het juiste uur, ook de belangrijkste berichten doorzenden, dat doet Guadeloupe en St. Kitts toch ook voor de Franse en Engelse eilanden. Meer saamhorigheid met Nederland is op de Bovenwinden ten zeerste gewenst.

W.

't Is beter het hoofd in top te hebben, dan 't getob in 't hoofd.

De geschiedenis maakt de mens wijs — de poëzie geestig — de wiskunde spitsvondig — de wijsbegeerte diepzinnig — moraal ernstig — logica en rhetorica waardig om te strijden — maar de echte liefde maakt ons gelukkig.

Het goede radicalisme is de enige weg om het slechte radicalisme te overwinnen.

De dwaas doet nooit wat hij zegt, de wijze zegt nooit wat hij doet.

Menigeen, die liegt, verdedigt zijn leugen nog vóór men hem van liegen beschuldigt.

Het wel willen is bij velen maar het volhouden is bij weinig mensen.

Wie meester is over zich zelf, is bij zich zelve thuis en leeft van binnen uit.

De liefde, die de gemoedsrust stoort van de beminde, die zijn hart niet hoger stemt, die het niet zuivert, niet geneest is geen liefde; het is een vuur, een losbandige hartstocht, een verfijning van loutere zelfzucht, laagheid en bederf des harten.

Wanneer men eens vaarwel heeft gezegd aan de vermaken der wereld, dan kan men niet meer begrijpen, hoe de mensen daarin hun geluk nog kunnen vinden.

Een edel mens komt ver, door een goed woord ener vrouw.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij niet-plaatsing nimmer teruggegeven.

Philipsburg's new R. C. Hospital.

Just 7 months ago, on the afternoon of June 14, 1934, we saw a great number of our Roman Catholic community and others gathered around a concrete foundation under construction, and facing the R. C. Convent Schools. The ceremony to be performed was the laying of the corner-stone of the new St. Rose Hospital.

The speaker presented to Rev. Fr. Speckle, performer of the ceremony, a beautifully engraved silver trowel, for the performance of the ceremony, the gift and handiwork of Dr. J. A. Howell, a former anaesthesist expert and hospital enthusiast.

Since the ceremony we have been closely and curiously watching the daily progress of this new edifice, until on last Wednesday, when it was handed over by Mr Hartwigsen, representative of the Albertam Bagger-En-Bouw By., to Mgr. Verriet, the bestower of this great gift on St Martin.

The blessing and inauguration of the New Hospital began at 4.30 P.M. on Wednesday. A great number of R. Cs., and persons of other religious persuasions were present, including His Hon., the Gezaghebber, Dr. Spitzer, and Dr. Ricou from the French Division. Mgr. Verriet adressed the audience in our beloved national language. He spoke us of the necessity in these modern very sincerely and impressively, telling times of a modern and more elaborate building. He thanked the Rev. Sisters for their very much appreciated work of Christian Charity during the past 26 years, reminded us of the courage and self-sacrifice demanded of those burdened with the care of the sick, and encouraged and excited us to cooperate with them.

Next came words in favour of His Exc., the Governor of Curacao, the Medical Chief, Dr. Henriquez, Dr. Spitzer, the Gezaghebber, Rev. Fr. Speckle, and others. Mgr. thanked them all in glowing language, especially the Medical Chief at Curacao, and Dr. Spitzer for their advice and cooperation, and last but not least Mr. Hartwigsen, rep. of the Firm Albertam Bagger-En-Bouw My., for the successful issue of the Firm's efforts in so short a time: a sturdy modern building. Mgr. then addressed the English speaking audience in English. He asked the people of St. Martin to accept this hospital as a gift (cheers!) bidding them to appreciate it as well as the little old hospital had been appreciated; to appreciate the works of the Rev. Sisters, and not to confound the Christian Charity of Church and Sister-Nurse with the bombastic modern philantrophy of today. Congratulatory telegrams from the neighbouring islands were then read by Secretary, Rev. Wahlen. After a word of thanks by His Hon., the Gezaghebber in the name of all present, and a vote of thanks from Mr. Hartwigsen in the name of the Company he represents, the Papal flag was hoisted under a thundering handclap of applause, Mr. Hartwigsen having officially executed the transfer to Mgr. Verriet, in a few appropriate words. „Rose of America all hail!" was now sung by the improvised choir and was rendered of Mrs. Agnes Boskaljon's hands at the organ keyboard.

Thereafter Mgr., the Gezaghebber, the two doctors and a few more gentlemen retired to the Convent's reception hall to drink the new hospital's health. On thursday evening, Jan. 17th., a dramatic performance was given in honour of Mgr. Verriet and the occasion.

THE PLAYERS. Too many words of appreciation cannot be conveyed, in commenting on the technique of these amateur performers; we shall therefore quote a few lines from a stranger and onlooker.

„While we admire the accurate „setting of the plays, the technique „and the sympathy which harmonize „the entire execution by these ama- „teurs, the work of the artist rather „stands before us. We had not „expected to see such accurate „playing on so isolated a little island, „and we were agreeably surprised. „A word of encouragement goes from „us to the quartettes, quintettes, „sextettes, or whatever the associa- „ted groups may happen to be."

We shall rather say here, we congratulate Rev. Fr. Speckle for the training of the amateurs.

During the intermission a telegram of congratulation from His Exc., on the hospital's inauguration was read by the Gezaghebber.

ST ROSE HOSPITAL. The St. Rose Hospital, predecessor of its sturdy preeminent modern sister, was founded 26 years ago by Mgr. Gijlswijk, when a young parish priest. He raised funds in Europe and in this Colony assisted by by Europe and in this Colony assisted by the late Rev. Vicaria, Regina Egelie, who toured Europe the year before towards the same purpose. The little hospital was a stepping stone to fame for the great Dr. Shaw, who supported Rev. Gijlswijk in this work of charity. Very soon patients began to stream from the neighbouring islands to this Dr, on hearing of his great surgical ability, and to the little hospital. Dr. and Hospital soon grew so famous as to have immortalized the name of the great Shaw throughout these islands.

Much anti-cricitism was experienced at its birth. „Day-by-Day", a local current paper and contemporary even once „dubbed" it as „hoss-spittle" in one of its unjustifiable attacks.

Today however, we are glad to hear the voices from thousands of grateful hearts singing the „old building's" praise-patients, irrespective of colour, class or creed who have received the kind attention of the Rev. Sisters, and the benefits of Old St Rose Hospital.

May they ne'er forget its green grassy lawns, the soft briny pond breeze which might have helped to fan. them to speedy recovery, and the shade of its long old sandstone-patched veranda.

Moreover we enjoy a feeling of satisfaction to hear, even its bitterest ennemies, sing its praise today. St. Martin should be forever thankful to the givers of the New and the Old.

We are much indebted to the Bovenwindsche Stemmen for Mr. Hartwigsen's sketch and description of the New St Rose Hospital, and indorsing the sentiments succinctly summed up in abovementioned paper's editorial: let us not forget the little old hospital and its designers, the untiring energies and zeal of Rev. Sr. Agatha, and especially the late Dr. Shaw. The last has already sought „his place of rest" among our beloved „immortal dead" — whilst, as hours and minutes speed swiftly by, the firstmentioned trembles impatiently on its time-worn sandstone foundation, soon to be classed amongst those silent monuments which cling tenaciously along the wayside of Time's wormeaten relics.

With thank for space

Very truly

Onlooker.

St. Martin, N.P.

Jan. 18th. 1935.

Waarachtige liefde is schoon, eerlijk oprecht en getrouw.

De toornige mens moet men voor een ogenblik ontvluchten, de haatdragende voor altijd.

SPORT-RUBRIEK.

Officiele Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

Wedstrijd-Uitslagen.

Zondag, 27 Januari.

Comp. le Klasse. ASIENTO — VOLHARDING 3 — 3
HERCULES — GO-AHEAD. (door Go-Ahead gestaakt).

Stand Competitie-wedstrijden per 27|1|'35.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
R. C. C.	14	8	3	3	33	9	19
HERCULES	13	8	3	2	22	7	19
ASIENTO	13	8	3	2	19	16	19
BISMARCK	14	6	4	4	18	16	16
TRAPPERS	14	6	3	5	16	15	15
VOLHARDING	14	5	1	8	24	18	11
M. S. V.	14	2	2	10	11	43	6
GO AHEAD	12	0	3	9	2	21	3
Res. 1ste klasse							
R. C. C. 2	6	4	1	1	23	4	9
TRAPPERS 2	6	2	2	2	4	3	6
VOLHARDING 2	6	2	2	2	9	9	6
ASIENTO 2	6	3	0	3	10	10	6
* BISMARCK 2	6	4	1	1	11	7	5
HERCULES 2	6	2	0	4	8	13	4
M. S. V. 2	6	1	0	5	5	21	2

* 4 Winstpunten in mindering gebracht wegens het niet opkomen in de wedstrijd tegen "R. C. C." 2 op 2 April 1934 en tegen „Trappers" 2 op 10 Juni 1934.

WEDSTRIJD - PROGRAMMA.

Zondag, 3 Februari.

MUNDO NOBO.

Comp. 1ste kl. **Asiento — Go Ahead** Aanvang 4.15 precies

Scheidsrechter: Hr. Beltram.

Van de C. V. V. VOLHARDING is bericht ontvangen dat het Bestuur van deze Vereniging thans als volgt is samengesteld:

J. Laurens	—	Voorzitter
H. L. Laurens	—	Onder-Voorzitter
C. S. Deville	—	1e Secretaris
J. C. Quast	—	2e Secretaris
E. Minguel	—	Penningmeester.
E. Thielman	—	Commissarissen
A. Bolijn	—	Commissarissen
R. Vos	—	Commissarissen

In- en afschrijvingen. Werkende Leden.

Van 21 t|m. 28 JANUARI 1935.

INGESCHREVEN:

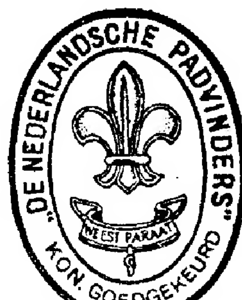
„Volharding" E. Señor, Sumatrastraat 29, F. Willems, Bonairestraat 1, A. Thode, Paris 10 } per 26-1-1935

AFGESCHREVEN.

„Volharding" J. Sillie, Sterstraat 9. E. Rondijk, Charro 143, J. de Palm, Cornet 50 R. Medeman, Emmastraat 21. } per 26-1-1935

Het Bestuur.

DE NEDERLANDSE PADVINDERS-VERENIGING.

AFDEELING
WILLEMSTAD — CURAÇAO.
GROEP I.
GROEP-NIEUWS van

Maandag 4, tot en met Zondag 10 Febr. 1935.

De gelegenheid voor aanmelding in de 2e Groep staat nu open.

Gelegenheid tot aanmelding, elke Maandag van 4 tot 6 uur 's middags, aan het clubhuis der 1e Groep, DE GROENE WIGWAM op het Rif. (leeftijdsgrens minstens 11 jaar. (niet ouder dan 15 jaar).

Willemstad, 28 Januari 1935.

De leider.

PATROUILLE AVONDEN.

Zijn door de troepraad voor deze week vastgesteld op 5 Februari voor WOLVEN en HERTEN.

en op 6 Februari voor VOSSEN en ARENDEN.

Schrijft op de patrouille-avonden de nieuwe zangliedjes over.

Nieuwe zintuigspelen te beoefenen door P. L. 'S.

TROEPAVOND.

Vrijdag, 8 Februari 1935.

Om half zeven bij de Groene Wigwam present.

Patrouillespelen en zangies.
Verbandleer en Zweedsche gymnastiek.

TROEP BIJEENKOMST:

Zondag, 10 Februari 1935.

Om half drie afmarsch naar de grot op HATO.

CONFOOI OEFENING.
GROT OEFENING EN KAMPVUUR.
Verhaal: DOOR HET OOG VAN EEN NAALD.
(brood en per patrouille thee meenemen)

EERERAAD:

Zondag, 10 Februari 1935.

Voor P.L.'s om 5 uur beneden bij de trap grot HATO verzamelen.

Programma: Eerezaken.

Voorstellen der nieuwelingen:
D. Lopez Henriquez.
O. Andrade.
Willy Walking.
Walther de Hoop.
G. Wansink.

HORDE van GROEP I - WILLEMSTAD.

Wij .... dob .... dob .... dob ....

Op *Dinsdag* en *Zaterdag* broertjes, is het op de oude tijd verzamelen. Doe vooral, hetgeen ik jullie verleden week gezegd heb en sleep nieuwe jachtbuit aan.

. De jachtbuit voor deze week aan spelen en training blijft nog even in mijn knapzak verborgen, des te meer genieten jullie er volgende week van.

Goede jacht en doe elke dag een echte grote goede daad.

De oude Wolf.

Houdt de balans in evenwicht!

ONZE ZENUWEN OP EEN WEEGSCHAAL.

NIET MET „MATEN", MAAR MET „MATE"!

Door

Dr. J. W. FREDERIKS.

Ons organisme is buitengewoon gecompliceerd opgebouwd. En meestal is men er zich niet van bewust, hoe fijn de verschillende grondsubsanties in het menselijk lichaam verdeeld zijn. En vooral is dit in de allereerste plaats het geval met de doolhof der fijnere zenuwen, die in alle spieren en gewrichten lopen en iedere aandoening zeer precies registreren, zodat de kleine afwijking reeds een merkbare invloed heeft op het algemeen welzijn. Niet slechts de pijn, maar ook de bloedsomloop, de stofwisseling, de gezamenlijke klierwerking en ook de warmteontwikkeling worden door verschillende zenuwvlechten uitgebalanceerd en in evenwicht gehouden.

Natuurlijk is reeds de onbeduidendste lichamelijke of ook wel geestelijke opwinding voldoende om dit zuiver uitgebalanceerde spel in zijn regelmatige loop te hinderen. Heden ten dage zal wel niemand in zijn betrekking iedere opwinding kunnen voorkomen. Men moet er echter op verdacht zijn, de gevolgen zoveel mogelijk te voorkomen.

Ook de moderne prikkelende middelen als alcohol, nicotine, koffie en thee mogen slechts in zeer kleine mate worden gebruikt, doch het is natuurlijk helemaal niet nodig deze genotsmiddelen geheel te verbannen. Niemand zal er aan twijfelen, dat na een dag van groten inspannenden arbeid een klein glas alcohol zeer weldadig op de zenuwen kan werken en zo heel gunstig kan werken op een goede nachtrust. Vooral bij alcohol is matigheid natuurlijk iets vanzelfsprekends.

Deze zelfde maatregelen gelden voor nicotine. De tegenwoordige techniek is reeds ver in het verwijderen van deze schadelijke stof uit de tabak, waarvan sigaren en sigaretten worden gemaakt, doch bij al te overmatig roken zal zelfs de nog overgebleven geringe hoeveelheid een verwoestenden invloed op de zenuwen hebben.

Van groot belang is ook de vraag van het koffiegebruik. Bij zeer vele mensen, die hard moeten werken, is koffie een opwekkend middel geworden, doch de dokter zal er steeds voor waarschuwen, door het gebruik van koffie de arbeidskracht te ver op te voeren, omdat men dan een algemene inzinking krijgt. Het gebruik van koffie is op den duur alleen dan onschadelijk, als het cafeïne-gehalte, zoals dit bij koffie Hag het geval is, tot het uiterste minimum is beperkt. Merkwaardig is het dat de opwekkende kracht, ondanks het gemis van de cafeïne niet uitblijft.

Dikwijls heeft het lichaam als het door een of andere oorzaak totaal uit zijn evenwicht is, behoefte aan een algehele verandering en hier speelt dan het voedingsvraagstuk een grote rol. Vooral rauwkost kan in zulke gevallen grote veranderingen teweeg brengen of eten zonder zout of een tijd volkomen vegetarisch voedsel, zo'n dieet doet soms wonderen en sterkt het lichaam en de zenuwen in zeer korten tijd aan.

In ieder geval staat het vast, dat al deze factoren bij de buitengewoon belangrijke rol, die ons zenuwstelsel speelt bij onzen gezondheidstoestand, onze volle aanacht vragen en dat wij alleen dan, als wij zo verstandig mogelijk leven, in staat zijn lichaam en geest zolang mogelijk fris en op peil te houden,

Zwijgen.

Een moeilijke levenskunst.

Zwijgen vereischt vaak veel zelfoverwinning. Hoe vaak komt het voor, dat ons de neiging overvalt, om aller aandacht op ons te vestigen door wat wij van anderen weten? Doch die neiging moeten wij beheersen, anders zullen wij ons meer en meer gaan ontwikkelen tot gehate en alom gevreesde kwaadspreekers.

Dubbel nodig is zwijgen, wanneer het iets betreft, dat ons door de betrokkene zelf in vertrouwen werd medegedeeld. Maar ook als er geen sprake is van vertrouwelijke mededelingen, dienen wij vóór wij het eerste woord uit onze mond laten glippen, ons af te vragen, of zwijgen niet beter en .. menslievender is. Een ieder moet zoveel tact en medegevoel bezitten, om deelneming te hebben met de hulpeloosheid, de zwakte en wanhoop van andere mensen. Men moet zwijgend kunnen luisteren, wanneer een ander mens zijn innerlijk blootlegt. De toevertrouwde geheimen worden natuurlijk tegenover derden bewaard. Wij zelf zullen echter alles achterwege laten, wat de mensen hun geheimen ontlokt of hen drijft tot ontboezemingen. Misschien verkeert de ander in een stemming, waarin het een behoefte is om te spreken over datgene, wat de geest zoo sterk bezig houdt, doch over enigen tijd heeft men altijd berouw van zijn openhartigheid. Dit berouw en de vrees, dat een geheim misschien aan de openbaarheid word prijsgegeven, moeten wij onze medemens liefst besparen door ontboezemingen tegen te gaan, al geven deze op het moment zelf ook een zekere opluchting.

Dit helpt intussen niet altijd. Vaak zal men ondanks de eigen terughoudendheid geheimen moeten aanhoren. De ander moet dan niet bespot of uitgelachen worden; wel zullen wij vaak goede raad kunnen geven, al is het maar dat wij aanmanen tot rustig overleg. Hoe vanzelfsprekend zulk een raad ook schijnt, iemand in moeilijkheden heeft er meestal toch behoefte aan om van overijlde besluiten te worden teruggehouden.

Niet iedereen bezit een gave, om te zwijgen. Wij moeten meestal ons zelf daartoe opvoeden. Zoo moeten wij ook leren, om te zwijgen, als er een twist dreigt uit te breken. Deze wordt heftig, als men te veel over het omstreden onderwerp zegt. Het is veel beter, om te zwijgen, wanneer men eenmaal zijn opvatting kort en duidelijk heeft gezegd.

Hoe men 100 jaren geleden over den Oceaan voer.

Met welk een omslag en ongemak, ontberingen en verdrietigheden een reis naar Amerika 100 jaar geleden nog verbonden was, daarvan weten de reizigers uit dien tijd te verhalen, en hunne mededelingen zijn voor ons, die in de luxueus ingerichte stoomboten in zo korten tijd over de Oceaan vliegen, allermerkwaardigst. In een reisdagboek van 1822, van den Rijnlander Ludwig Gall, die zijn verhuizing naar de Vereenigde Staten en zijn terugkeer boeiend en aanschouwelijk weet te schrijven, komen de volgende raadgevingen tot de gegoede passagiers voor:

„Personen uit de beschaafde stand, vooral dames, zou ik niet raden met een gewoon landverhuizersschip de reis te doen. Reizigers die niet op een paar honderd franken behoeven te zien, doen goed met een zogenaamd packetschip te gaan, wanneer tenminste niet de reis eerst naar een Engelse haven te lastig en te duur voor hen is. Deze packetschepen zijn ten dele Amerikaanse, ten dele Engelse en bijzonder goede zeilers, die vooral voor 't vervoer van passagiers bestemd zijn, zeer gemakkelijk en elegant zijn ingericht en geregeld tussen Engeland en Noord-Amerika varen.

„Wie voor de overvaart in de kajuit 40 guinjes betaalt, krijgt een eigen kooi met een heerlijk bed en zal menige lekkernij van de vaste wal, goeden wijn, punch en likeur niet behoeven te ontberen.

„Goedkoper komt men uit als men zijn eten en drinken zelf bekostigt. Voor een kooi in de kajuit zonder bed en met dagelijkse beschikking over 3 quarts zoet water (een quart is een weinig minder dan een liter) betaalt men 20 guinjes. Een deel van het water, zoveel als men voor drinken nodig heeft, moet men bedingen gefiltreerd te krijgen. Als levensmiddelen kan men bij deze regeling behalve koffie en thee en bouillontabletten, waarvoor men niets dan kokend water noodig heeft alleen die meenemen, welke slechts gekookt behoeven te worden, daar de nauwe scheepskeuken niet alleen niet ruim genoeg is, om er voor iederen passagier een volledige maaltijd met gestoofde en gebraden spijzen te bereiden, maar zelfs het eenvoudige koken voor vele afzonderlijke personen slechts mogelijk is, als hunne spijzen met elkander in één pan kunnen gekookt worden. Ieder passagier moet daarom zich van een netje voorzien, waarin hij zijn stuk ham, rundvlees, spek of gerookte tong, zijn eieren en aardappels aan den kok overhandigt. Erwten en bonen, rijst, gort en grutten kunnen natuurlijk niet anders dan voor allen tezamen in massa gekookt worden; alle passagiers leveren daarvan evenveel in en krijgen bij de uitdeling ook evenveel terug.

„Tussendeks eindelijk kost de overtocht op het packetschip 9 guinjes, waarvoor men eveneens behalve een slaapplaats zonder bed, van de kapitein niets dan zoet water kan vorderen.

„Aan personen van het Europeese continent is echter de overtocht op zulk een packetboot uit de Engelse haven niet aan te raden, omdat de Britten zich met een Chinesen muur van formaliteiten omgeven hebben, teneinde vreemdelingen hun intocht in Engeland te bemoeilijken. Wie alleen naar Engeland zou willen gaan, om op de van daar vertrekkende schepen gemakkelijk naar Amerika te reizen, zal liever, al heeft hij op reis dan veel minder gerief, het vertrek uit een haven van het vasteland kiezen.

„In het laatste geval doet men het best, een paar maanden vóór de reis door bekende handelshuizen in Hamburg, Bremen, Amsterdam, Antwerpen en Hâvre de Grâce een opgave van de in lading liggende schepen te vragen. Men moet dan een paar weken vóór de afreis naar de gekozen plaats reizen en met den kapitein zelf een tot bijzonderheden geregeld contract sluiten. Bedingt men daarbij de gewone verpleging op het schip, dan moet men niet tevreden zijn met de afspraak aan de kapiteinstafel te eten, maar men moet zich laten opgeven of aanwijzen, wat daaronder verstaan zal worden, ook wat de dranken betreft. Ik heb — zoo verhaalt nog altijd de genoemde Ludwig Gall in 1822 — op mijn terugreis van Amerika, aan de kapiteinstafel des middags pekelvlees met aardappelen en des avonds aardappels met pekelvlees gegeten en 's morgens soep van hetgeen er van het avondeten was overgebleven. En toch waren er ham, worst, koetong, kaas, vier dozijn hoenders en drie jonge varkens ingescheept, maar de ham en worst at de kapitein in het geheim alleen en de varkens werden van dag tot dag dikker .... zouden denkelijk op de terugreis dienst doen.

„Men kan niet voor elke dag het menu vooruit vaststellen, maar toch zou ik aanraden, behalve de gewone spijzen te bedingen: wekelijks minstens driemaal verse kippensoep, tweeof driemaal vers varkens- of schapenvlees, eenden- of ganzengebraad, dagelijks twee of drie goede eieren en enige sneden ham of gerookte tong, met augurken in het zuur en boter, en tweemaal thee of koffie met gecondenseerde melk. Verder doet men het best zelf mee te nemen wijn, bier, likeur, mineraalwater, appelen, gedroogd fruit vooral tamarinden en zuidvruchten, suiker voor limonade, soeptabletten, en enige onontbeerlijke geneesmiddelen zoals kinabast, Hoffmansdruppelen, kamillen en vlierbloem en enige lichte purgeermiddelen. Ook moet men op de gewone koopvaardijschepen, die voor passagiersvervoer niet volledig ingericht zijn, zijn eigen bed meenemen. Het hoofdbestanddeel daarvan, een paardenhaarmatras van 3 voet breedte, kan men in elke haven gereedgemaakt kopen. Vóór de inscheping ga men nog goed na, wat men verder nodig zou kunnen hebben, want zodra het anker gelicht is, is het te laat.

„Vooral moet een beschaafde reiziger ook voor de behoeften des geestes zorgen. Hoezeer ook de aanblik van de zee in de eerste dagen, als een verheven schouwspel, het gemoed bevredigen kan, op den duur verliest dit de bekoring van het nieuwe en zonder een verzameling uitgelezen (maar nog niet uit gelezen) boeken zou men dan aan een dodelijke verveling prijsgegeven zijn. Vooral is tijdens de zeereis het aanleren van de Engelse taal, die in de Verenigde Staten de algemene spreektaal is, en de studie van de maatschappelijke verhoudingen daar te lande zeer aan te bevelen."

Dit zijn raadgevingen die ruim 100 jaar geleden door een ervaren reiziger werden aangeboden. Sommige, zoals de laatste, hebben ook nu haar waarde, doch wat zijn de wenken omtrent het voorzien in zijn stoffelijke behoeften op reis thans volkomen overbodig, nu men op de moderne Atlantische stomer eenvoudig álles kan krijgen!

HELDEN VAN LIEFDE.

BIJ DE MELAATSEN.

De grootste kolonie is in Hollands Suriname

Volgens de onlangs gereed gekomen statistieken blijkt, dat de katholieke missionarissen over de gehele wereld ruim 25.000 melaatsen verplegen. Van deze ongelukkigen worden 12.774 patiënten in 107 ziekenhuizen verpleegd, terwijl de overigen dagelijks behandeld worden aan de klinieken der missiestatie's.

Wij laten hieronder een kleine statistiek volgen van de melaatsen kolonie's in de verschillende katholieke missiën.

Afrika 59 kolonie's, 5.558 melaatsen.

Indië, Ceylon en Birmanië 13 kolonies, 2.330 melaatsen.

Indochina 11 kolonies, 2,226 melaatsen.

China 7 kolonies, 990 melaatsen.

Japan 2 kolonies, 176 melaatsen.

Nederl. Oost-Indië, 2 kolonies, 106 melaatsen.

Australië 9 kolonies, 1.057 melaatsen.

Amerika 4 kolonies, 331 melaatsen.

Samen 107 kolonies met 12.774 melaatsen.

Thans meer dan ooit beschouwen de missionarissen de verpleging van de melaatsen als een eer en een voorrecht en de oversten van de verschillende congregatie's melden, dat honderden religieusen vragen naar de melaatsen-kolonie's te mogen gaan. In werkelijkheid echter is dit aantal bevoorrechten niet groot. Ongeveer één honderste van het aantal missionarissen over de gehele wereld: 1000 priesters mannelijke en vrouwelijke religieusen wijden zich aan de geestelijke en lichamelijke verzorging van de lepra lijders. De voornaamste reden, dat slechts zo betrekkelijk weinig missie-personeel naar de leprozerieën wordt gestuurd, is het gebrek aan geld. De eerste taak der missiebisschoppen is de vestiging van missiestatie's en aan de melaatsenzorg kan slechts een klein gedeelte van de inkomsten worden besteed.

Verschillende melaatsen kolonie's zoals te Molokai op de Hawaii-eilanden, waar Pater Damiaan in 1889 aan de vreselijke ziekte bezweek en verschillende leprozenhuizen in Indië en Afrika ontvangen belangrijke subsidie's. De melaatsen kolonie van Sheklung, niet ver van Kanton, waar 800 patienten worden verpleegd en die de grootste katholieke melaatsenkolonie is, ontvangt jaarlijks een subsidie van de Chinese regering, doch door de grote financieële moeilijkheden ziet de regering zich genoodzaakt deze subsidie's ieder jaar te verminderen.

De directeur van deze kolonie Pater Marsigny heeft jaarlijks 100.000 francs nodig om zijn begroting sluitend te maken; hij ziet zich dus gedwongen zijn vrienden en kenissen in Amerika en Europa om bijdragen te verzoeken. En dit geld moet hij dan noodzakelijk besteden aan het onderhoud van zijn zieken, zodat aan uitbreiding, verbouwing of modernisering van de ziekenhuizen niet kan worden gedacht. De andere melaatsenkolonies ondervinden dezelfde moeilijkheden, vooral zij die generlei subsidie ontvangen en uitsluitend zijn aangewezen op de liefdadigheid.

De missionarissen, die hun leven in dienst stellen van de arme melaatsen, hebben niet alleen dezelfde faam als Pater Donders of Pater Damiaan, maar de priesters en kloosterlingen, die in deze kolonies werkzaam zijn, offeren met niet minder heldenmoed zich op voor de ongelukkige melaatsen.

Afrika telt het grootst aantal melaatsen in de katholieke missie's; daar worden ongeveer 5548 patiënten verpleegd, waarvan in Tanganyka alleen reeds 1656. Kleinere melaatsen kolonies zijn er in Marokko, Ethiophie, en het Italiaans Somaliland. De Oeganda-missie evenals de Nyassamissie tellen enkele honderden lepra-lijders In Nigeria worden 251 melaatsen verpleegd in vijf kolonies. De Belgische Congo telt 26 melaatsen-kolonie's, met 555 patiënten. In Zuid Afrika en Transvaal worden 140 patiënten verpleegd, in Griqualand 750, in Indië en Indo-China totaal 4556 melaatsen.

De Apostolisch-Vicaris van Kongmoon, het gebied in Zuid-China waar de melaatsheid zeer veel slachtoffers maakt, heeft onlangs twee priesters, een broeder en een arts voor de verpleging van deze ongelukkigen aangewezen.

Japan, Nederlands-Indië, en de missie van Nieuw Oceanië tellen samen 1057 melaatsen. De meest bekende

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 3—9 Februari 1935.

S.S.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
El Libertador	3	Maracaibo, Aruba	3	Aruba, Maracaibo
Falcon	3	New-York	3	Aruba, Maracaibo
Tachira	3	Maracaibo	3	New-York
Ingrid Horn	3	Hamburg	3	Cartagena
Reliance	4	New-York	4	Cristobal
Van Rensselaer	4	Amsterdam via Suriname & Venezuela	4	New-York via Haiti
De la Salle	4	Cristobal	4	St. Nazaire
Tamaroa	5	Southampton	6	Cristobal, New-Zeland
El Libertador	6	Maracaibo, Aruba	6	La Guaira
Kungsholm	7	New-York	7	Cristobal
Amor	7	New-York	7	Aruba, Maracaibo
Atlantian	7	Liverpool	8	Cristobal, New Zealand
Duchess of Richmond	8	New-York	8	Cristobal
El Libertador	8	La Guaira	8	Aruba, Maracaibo
Medea	8	Maracaibo	8	New York via P. Cabello
Rangitata	8	New-Zeland, Cristobal	8	Londen
Baarn	9	Costa del Pacifico, Cristobal	9	Liverpool, R'dam, A'dam, Hamburg
Caracas	9	New-York	9	Aruba, Maracaibo
Caribia	9	P. Barrios	9	Hamburg
Cuba	9	Le Havre	9	P. Limon

kolonie in Oceanië is die van Magokai op de Tjidi-eilanden waar een model-ziekenhuis en een kolonie zijn, waarin de melaatsen arbeiden.

In Amerika is de meest bekende en grootste melaatsen-inrichting die van Suriname, welke is toevertrouwd aan de Hollandse Redemptoristen.

Onder de dwang der omstandigheden kunnen de missionarissen zich bezig houden met de verpleging der melaatsen, doch er valt een schitterende samenwerking waar te nemen tussen de godsdienst en wetenschap in de strijd tegen deze verschrikkelijke ziekte, om aldus de ongelukkigen nog een weinig hoop op genezing te geven of minstens te helpen hun lot te verzachten en met lijdzaamheid te leren verdragen.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

Satyre en humor.

Eigenaardige parlementen.

Het schijnt er met de parlementen treurig uit te gaan zien. En dit niet volgens de opvattingen van fascisten en communisten, die beide aan het parlement den dood hebben gezworen, maar door het feit, dat er een boek over is geschreven, waarin de geschiedenis ervan en alle merkwaardigheden zijn vastgelegd, vermoedelijk met het doel, die aan het nageslacht over te leveren, dat wellicht op school eens zal leren, op welke manier de mensen vroeger door parlementen werden geregeerd.

Er is een boek over de parlementen van Europa verschenen. In dit boek worden intussen over het parlement in het algemeen en enkele in het bijzonder aardige dingen verteld. Speciaal de parlementen van de allerkleinste landen bieden stof voor interessante mededelingen. Aangezien over de grote parlementen tegenwoordig genoeg verteld wordt — ze doen overigens voldoende van zich zelf spreken — zullen we het hier even hebben over de kleine en wel de allerkleinste, van wier bestaan de meeste mensen eigenlijk niets af weten.

Laten we eerst beginnen met aan te stippen, dat er een staat in Europa is, die geen parlement kent. Deze staat in de Stato della Città del Vaticano. De Paus is daar absoluut heerser en heeft er een gouverneur, die de zaken in zijn naam bedisselt.

Natuurlijk kennen we allemaal de kleinste staten van Europa: Monaco, San Marino, Lichtenstein en Andorra. Vorarlberg hoort er misschien ook nog bij, maar we kunnen ons momenteel niet precies herinneren, of dat wellicht door Oostenrijk is opgeslokt.

Nu, het parlement van Monaco is klein, maar dapper. Het roert zicht geducht en de vorst heeft er heel wat mee te stellen. Trouwens, hij ligt chronisch met zijn onderdanen overhoop. De onrust in het parlement is van die onrust slechts een afschaduwing.

De vorst van Lichtenstein daarentegen leeft in volmaakte harmonie met zijn onderdanen. Hij heeft indertijd een schatrijke vrouw getrouwd en behoort volgens het zeggen tot de rijkste mannen ter wereld. Hierdoor is hij misschien erg vrijgevig aangelegd, tenminste wanneer het aankomt op het verlenen van rechten aan zijn onderdanen. Hij gaf hun een parlement zoo modern en democratisch, dat er zelfs ultra moderne dingen als volksbegeren aan verbonden zijn.

Andorra dat republiekje in de Pyreneeën, is ondanks republikeinse allures lang niet zo democratisch ingericht. Lang niet elke bewoner heeft er stemrecht voor de volksvertegenwoordiging. Integendeel. Dit stemrecht is heel beperkt. Alleen het hoofd van een familie heeft het en in elke parochie mogen bovendien slechts vier familiehoofden stemrecht bezitten.

In San Marino, het republiekje in Italië, is de toestand nog eigenaardiger. Daar krijgt de partij, die de meeste stemmen verwerft, 46 of de overgrote meerderheid van de zetels en de resterende 12 worden onder de andere partijen verdeeld, maar die met 46 zetels krijgt bij de verdeling ook haar part.

Ierland is altijd een merkwaardig land geweest. Ook op het gebied van parlementen is het merkwaardig. Het heeft er namelijk twee, heel afzonderlijke. Een voor het protestanse Noorden en een voor de rest. De Noorderlingen sturen hun mensen nog naar Londen, maar het katholieke Ierland moet daarvan zoals men weet niets hebben. Ook met het kiessysteem is het in Ierland merkwaardig gesteld. Het is zo ingewikkeld, dat bij de laatste verkiezingen 43 rekenaars 15 dagen lang hebben zitten tellen, vooraleer ze er achter waren, welke candidaten een van de 304 zetels overoverd hadden. En het aantal kiezers bedroeg toch slechts 315.167.

IJsland heeft een parlement, dat op den eerbiedwaardigen ouderdom van 1001 jaren boogt, welk mooi getal menig parlementiër van plezier zal doen knorren. Het is tamelijk modern en ofschoon stokoud, toch aardig met zijn tijd meegegaan.

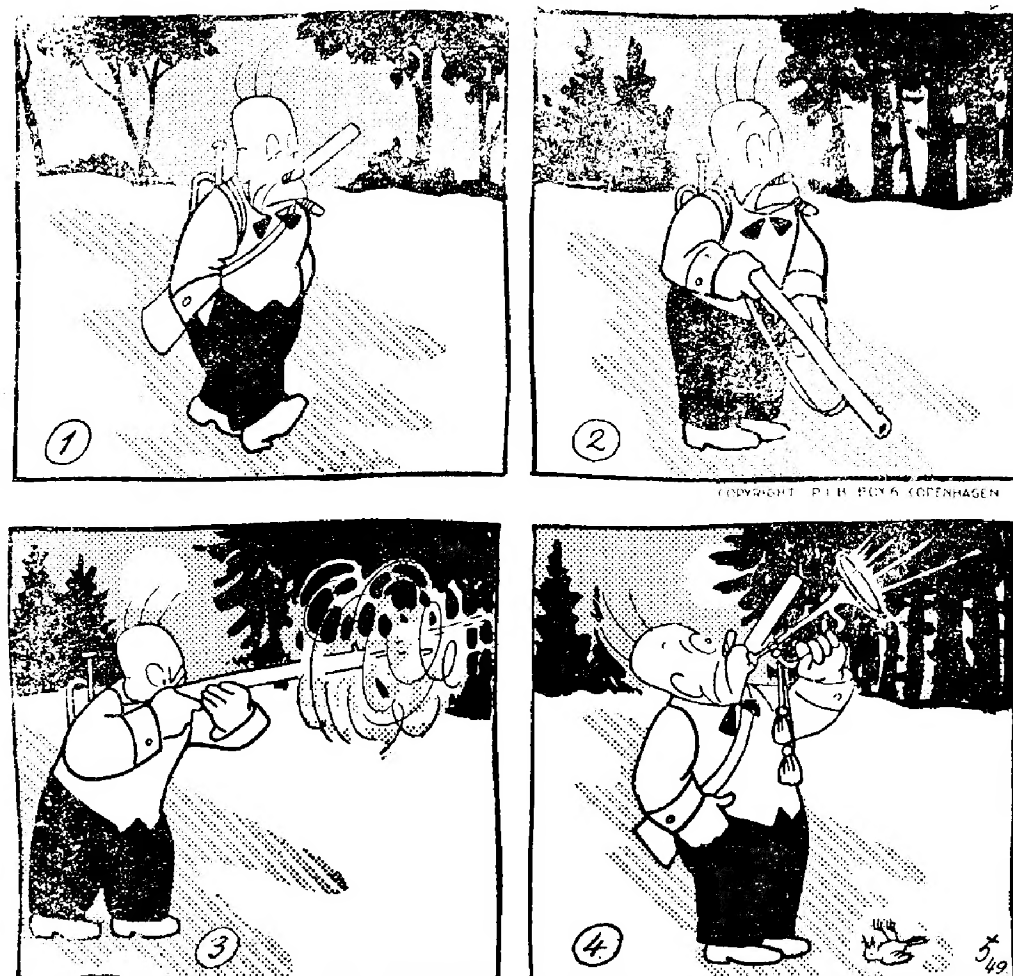
Denemarken hoort niet meer tot de allerkleinste landen. Maar het heeft drie kleine parlementen onder zijn toezicht en wel een op de Far Oer eilanden en twee in Groenland. Het parlement op de Far Oer landen is lang niet voor de poes en heel lastig. De 24000 inwoners der eilanden zijn bijna allemaal z.g. irridentisten, met de leuze „los van Denemarken".

Een parlement heeft ook de monnikenrepubliek op den berg Athos. Dit parlement heet de „Heilige Gemeenschap" en het wordt door de monniken gekozen.

In het kanaal liggen vier eilanden, die aan Engeland toebehoren, maar wier bewoners Frans spreken, althans iets, dat op Frans lijkt. Elk eiland heeft zijn eigen parlement. En er zijn wetten, die in Engeland niet gelden en omgekeerd.

Het eiland Man tusschen Ierland en Engeland heeft eveneens een eigen parlement. De bewoners spreken een eigen, Keltische taal en ze beschikken over een eerste en een tweede kamer. De wetten die door dit parlement worden aangenomen, moeten door den koning van Engeland met hoogst eigen hand ondertekend worden.

Men ziet, er is op het gebied van parlementen nog wel een en ander te beleven, zelfs zonder dat men naar parlementen kijkt, welker leden elkander in de haren vliegen of elkaar met inktkokers en de vuisten bewerken. En de kleinste blijken zoals dit dikwijls voorkomt, lang de slechste niets.

Adamson blaast victorie.

Steunt het Apostolaat ter Zee.